

Yajnikyupanishad Vivarana, commentary

——
याज्ञिक्युपनिषद्विवरणम्

——
Document Information

Text title : krishna-yajurvede taittiriya-aranyake yaajnikyupanishadvivaraNam.h

File name : yajnikibhaashhya.itx

Category : upanishhat, svara

Location : doc_upanishhat

Author : shriipurushhottamaanandatiirtha

Transliterated by : Wim en Esther (wkl-evdk at knoware.nl) upanishad text by Sunder
Hattangadi

Proofread by : Wim en Esther (wkl-evdk at knoware.nl) wkl-evdk at ision.nl

Description-comments : krishna-yajurvede taittiriya-aranyake with commentary by
shrIpurushottamAnandatIrtha

Latest update : April 5, 2004

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 17, 2022

sanskritdocuments.org

याज्ञिक्युपनिषद्विवरणम्

तैत्तिरीयोपनिषदि याज्ञिक्युपनिषद्विवरणम्

श्रीपुरुषोत्तमानन्दतीर्थविरचितम्

श्रीरामं काशिकाकान्तं शंकराचार्यमुत्तमम् ।

सुरेशं वार्तिकाचार्यं नौमि विद्यागुरुनपि ॥ १ ॥

ब्रह्मामृतप्रयुरशंकरस्यराजद्रामायणामृतरसज्ञरसज्ञविज्ञान् ।

श्वःश्रेयसप्रदकृपानिलयान् प्राणौमि श्वःश्रेयसाय मडते

शिवरामतीर्थान् ॥ २ ॥

वारुण्युपनिषद्युक्ता ब्रह्मविधा ससाधना ।

याज्ञिक्यां षिलरूपयां सर्वशेषो विधीयते ॥ ३ ॥

भृङ्गदाराण्यके यद्वत्सममाष्टमयोर्मतम् ।

षिलकाण्डत्वमत्रापि याज्ञिक्यास्तद्वदिष्यते ॥ ४ ॥

वक्तव्यमवशिष्टं यत्कर्मकाण्डादिषु त्रिषु ।

तत्सर्वमुच्यते यत्र तस्य स्यात्षिलकाण्डता ॥ ५ ॥

अममस्य पारं एत्यादौ ब्रह्मतत्त्वं समीरितम् ।

उपास्तिरुक्तादित्यो वा अेष एत्यादिके उरेः ॥ ६ ॥

कर्माण्युक्तानि भूश्रमित्यादौ तत्र कर्मणाम् ।

वाङ्मुल्याद्याज्ञिकीत्येषा ननु योपनिषत्तथम् ॥ ७ ॥

आदौ ब्रह्मोक्तितोऽन्ते स्यात्तद्धीलेतूक्तितश्च सा ।

आद्याविति । अन्तं एति; अन्ते यं ब्रह्मज्ञानसाधनोक्तेः, सा;

उपनिषद्भवतीत्यर्थः ॥

अममस्य पारे भुवनस्य मध्ये

नाकस्य पृष्ठे मडतो मडीयान् ।

शुद्धेण ज्योतीं ऋषि समनुप्रविष्टः
प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः ॥

1.1

आदावाधानुवाकस्य ब्रह्मतत्त्वावबोधिकाः ॥ ८ ॥

ऋचः काश्चन तत्रैषा प्रथमा सम्प्रवर्तते ।

जलस्य परतीरे यो लोकालोकादिको मडान् ॥ ९ ॥

यः पृथिव्यादिलोकस्य मध्ये मेवादिदिको मडान् ।

स्वर्गलोकस्य पृष्ठे यो ब्रह्मलोकादिको मडान् ॥ १० ॥

ततोऽप्यस्मात्सामन्ताभ्य मडेशः स्यान्मडत्तरः ।

अनुप्रविष्टश्चेतांसि ज्वल्यैतन्यरूपतः ॥ ११ ॥

गर्भे ब्रह्माण्डरूपेऽन्तर्विराड्रूपोऽवतिष्ठते ।

मायया व्यापकोऽपीशो ब्रह्माण्डस्थो विराट्प्रतया ॥ १२ ॥

दंडेषु ज्वल्यरूपेण स्थित इत्यर्थं धरितः ।

editor: जलस्य; समुद्रजलत्येत्यर्थः । विराट्प्रतया;

विराड्रूपेत्यर्थः ।

अग्निर्भूधा यक्षुषीति विराड्रूपं य मुण्डके ॥ १३ ॥

अग्निः प्रकाशसंयुक्तो धुलोकोऽत्राभिधीयते ।

editor: धति मुण्डके कथितमित्यर्थः ।

यस्मिन्निदं सं य वि यैति सर्वं

यस्मिन् देवा अधिविष्टे निषेदुः ।

तदेव भूतं तद्गु भव्यमा धदं

तदक्षरे परमे व्योमन् ॥

1.2

समेति य व्येति येदं यस्मिन्नव्याकृते जगत् ॥ १४ ॥

समुत्पन्नं संगतं स्यात्सृष्टकालेऽथ संलृप्तौ ।

विलीनं विगतं य स्याद्यस्मिन्नव्याकृतेऽधिडे ॥ १५ ॥

अधिशब्दोऽधिकार्यः स्यादधिका धति युज्यते ।

देवा द्विरण्यगर्भाधा निषेदुर्नितरां श्रिताः ॥ १६ ॥

तदेवाव्याकृतं भूतमतीतं जगद्गुच्यते ।
 भविष्यद्भूतमानं च तदेवासीदिति जगत् ॥ १७ ॥
 आसीदर्थक आकारो यद्वाश्रयस्य वाचकः ।
 तदध्यव्याकृतं नित्ये समुद्भूते परात्मनि ॥ १८ ॥
 श्रुतौ शं येति पाठे सुभमपि प्राप्नोतीत्यर्थः । व्यत्ययेन
 वा समिति द्रष्टव्यम् ।
 येनावृतं षं च दिवं मडी च
 येनादित्यस्तपति तेजसा भ्राजसा च ।
 यमन्तः समुद्रे कवथो वयन्ति
 यदक्षरे परमे प्रजाः ॥

1.3

पूर्वमव्याकृतं प्रोक्तं परब्रह्मसमाश्रितम् ।
 तेनोपलितयैतन्यं जगद्धेतुरिडोच्यते ॥ १९ ॥
 येनान्तरिक्षलोकश्च ध्रुवोको व्याप्त उच्यते ।
 भूलोकश्च चकाराभ्यां देहास्तल्लोकवासिनः ॥ २० ॥
 तपत्यनुगृहीतः सन् येनेशेनापिलं जगत् ।
 स्वीयभास्वरुपेण कुरुते सम्प्रकाशितम् ॥ २१ ॥
 रश्मिलक्षणदीप्त्या च संतप्तं कुरुते रविः ।
 तत्त्वज्ञ जगतो मध्ये तन्तूनिव वयन्ति यम् ॥ २२ ॥
 यथा पटस्वरुपे च तन्तवोऽनुगतास्तथा ।
 जगत्यनुगतं ब्रह्म सदा पश्यन्ति सूरयः ॥ २३ ॥
 तद्ब्रह्म नित्ये परमे स्वस्मिन् स्थित्वा सृजेत्प्रजाः ।
 स्वरुपेऽवस्थितिश्चास्य स्वे मडिम्नीति संश्रुता ॥ २४ ॥
 आधारान्तरराहित्यं भवेत्स्वस्मिन्नवस्थितः ।
 यतः प्रसूता जगतः प्रसूती
 तोयेन श्रुवान् व्ययसर्जं भूम्याम् ।
 यदोषधीभिः पुरुषान् पशूँश्च
 विवेश भूतानि चराचराणि ॥

1.4

पूर्वमव्याकृतोपाधि यच्चैतन्धं समीरितम् ॥ २५ ॥

जगत्काराता तस्य मन्त्रेऽस्मिन् सम्प्रपञ्च्यते ।

यस्मात्प्रसूतिर्जगतोऽव्याकृतोपछितात्मनः ॥ २६ ॥

प्रसूता सम्प्रवृत्ता स्यादीकारश्छान्दसः श्रुतौ ।

तत्पञ्चभूतैरसृजद् देहान् भूम्यां नरादिकान् ॥ २७ ॥

editor: व्यससर्जति पाठेऽपि व्यससर्जत्येव विज्ञेयम् ।

विशेषेणासृजदित्यर्थः ।

यद् श्रीछाद्युपलक्ष्यान्नं भूत्वा देहांश्चराचरान् ।

विवेश नरपश्चादीन् वृक्षादौ वृष्टिरूपतः ॥ २८ ॥

प्रवेशोऽभ्युपगन्तव्यस्तेनेदं पालितं जगत् ।

editor: श्रुतावपेक्षितं पूरयति—तेनेति । चैतन्येनेत्यर्थः ।

श्रुतिस्थभूतानीत्यस्य व्याख्या देहानिति ।

अतः परं नान्यदणीयसं छि

परात्परं यन्मडतो मडान्तम् ।

यदेकमव्यक्तमनन्तरूपं

विश्वं पुराणं तमसः परस्तात् ॥

1.5

निरूप्यतेऽत्र शुद्धं तत्कारातात्वोपलक्षितम् ॥ २९ ॥

छिरण्यगर्भाद्युत्पृष्टाद्यद्द्रस्तूत्पृष्टमुच्यते ।

मडतो गगनादेर्यन्मडान्तं मडदीरितम् ॥ ३० ॥

सजातीयोदिरछितमिन्द्रियादेरगोचरम् ॥

अपरिच्छिन्नरूपं य समस्तजगदात्मकम् ॥ ३१ ॥

अनादिसिद्धं तमसः पृथग्यद्द्रस्तु वर्तते ।

अतोऽन्यत्परमुत्पृष्टमतिदुर्लक्ष्यवस्तु न ॥ ३२ ॥

editor: न, नास्तीत्यर्थः ।

तदेवर्तं तद् सत्यमाहुस्तदेव

ब्रह्म परमं कवीनाम् ।

छष्टापूर्तं अहुधा जातं जायमानं

विश्वं बिभर्ति भुवनस्य नाभिः ॥

1.6

સમસ્તજગદાત્મત્વમુક્તં યત્તત્પ્રપચ્ચયતે ।
 યચ્ચિન્તનં યથાવસ્તુ તદ્દતં પરિકીર્તિતમ્ ॥ ૩૩ ॥
 વાચા તદ્દુક્તિઃ સત્યં સ્યાદ્ભવેદ્બ્રહ્મૈવ તદ્ દ્રવ્યમ્ ।
 વિબુધાનાં પરં શ્રેષ્ઠં પ્રમાણત્વેન સત્કૃતમ્ ॥ ૩૪ ॥
 બ્રહ્મ વેદાત્મકં વસ્તુ તદેવ બ્રહ્મ કીર્તિતમ્ ।
 યાગાદિ વૈદિકં સ્માર્તં વાપીકૂપાદિ કર્મ ચ ॥ ૩૫ ॥
 બ્રહ્મૈવ લોકસ્થાધારો દધાતિ સકલં જગત્ ।
 અતોઽધિષ્ઠાનરૂપં સ્યાદાધેયં સકલં જગત્ ॥ ૩૬ ॥

editor: ભુવનસ્ય નાભિરિત્યસ્યાર્થમાહ—લોકસ્થાધાર ઇતિ ।
 બહુધેત્યાદિ

ભિભર્તીત્યન્તસ્યાર્થમાહ—દધાતીતિ । ધત્ત ઇત્યર્થઃ ।
 તદેવાગ્નિસ્તદ્રાયુસ્તત્સૂર્યસ્તદ્દુ ચન્દ્રમાઃ ।
 તદેવ શુક્રમમૃતં તદ્બ્રહ્મ તદાપઃ સ પ્રજાપતિઃ ॥

1.7

તદેવાગ્ન્યાદિકં શુક્રં નક્ષત્રાદ્યમૃતં સુધા ।
 હિરણ્યગર્ભબ્રહ્માપિ તદેવ પરિકીર્તિતમ્ ॥ ૩૭ ॥
 આપઃ પચ્ચાપિ ભૂતાનિ વિરાડાખ્યપ્રજાપતિઃ ।
 તદેવ તદધિષ્ઠાનં બ્રહ્મૈવ પરિકીર્ત્યતે ॥ ૩૮ ॥
 અવિદ્યાદૃષ્ટિતો યદ્યદ્ભાતિ નાનાવિધં જગત્ ।
 વિદ્યાદૃષ્ટ્યા સમસ્તં તદ્બ્રહ્મૈવાખણ્ડમુચ્યતે ॥ ૩૯ ॥

editor: તદેવાગ્નિરિત્યદિ ચન્દ્રમા ઇત્યન્તસ્યાથમાહ—તદેવેતિ ।
 બ્રહ્મૈવેત્યર્થઃ । શુક્રામૃતપદયોરર્થમાહ—
 શુક્રમિત્યાદિસુધેત્યન્તેન
 । શુક્રં દીપ્યમાનમિતિ વાચ્યાર્થઃ ॥

સર્વે નિમેષા જહ્નિરે વિદ્યુતઃ પુરુષાદધિ ।
 કલા મુહૂર્તાઃ કાષ્ઠાશ્ચાહોરાત્રાશ્ચ સર્વશઃ ॥

અર્ધમાસા માસા ઋતવઃ સંવત્સરશ્ચ કલ્પન્તામ્ ।

स आपः प्रदुधे उभे एमे अन्तरिक्षं यापि सुवः ॥

footnoteअथो सुवः एतेव प्रायिकः पाठः

1.8, 1.9

i.v. says antarikShamatho instead

- प्रकृतिः पुरुषश्चैव नित्यौ कालश्च सत्तम । -

एति कलस्य नित्यत्वाद् ब्रह्मतास्य न ढीति येत् ॥ ४० ॥

अविद्यादृष्टिविषयं पुराणवचनं छि तत् ।

विद्यादृष्टया तु कालस्य ब्रह्मरूपत्वमिष्यते ॥ ४१ ॥

एत्यभिप्रेत्य तस्यापि तस्मादुत्पत्तिरुच्यते ।

निमिर्वसति येष्वक्षणः पक्ष्मपातेषु ते स्मृताः ॥ ४२ ॥

निमिषा निमिषा एव निमेषाः परिकीर्तिताः ।

editor: निमिर्नाम जनकस्य पूर्वज आधो मिथिलेश्वर

आसीदित्युपनिषदि

वर्तते । स देववरप्रसादात् पक्ष्मपातेषु तिष्ठतीति

ज्ञेयम् ।

पक्ष्मपातप्रमाणोऽयं कालो निमिषशब्दितः ॥ ४३ ॥

ते स्वप्रकाशात्सम्पूर्णात्परेशादधिजज्ञिरे ।

निमेषेभ्योऽधिकाः काष्ठाः कलास्ताभ्योऽधिका मताः ॥ ४४ ॥

अष्टादश निमेषास्तु काष्ठा एत्यादिकस्मृतेः ।

यकाराभ्यामनुक्तस्य लवादेरपि संग्रहः ॥ ४५ ॥

तस्य सर्वश एत्युक्त्या विस्पष्टं परिकीर्तितम् ।

लवत्रुट्यादिकाः सर्वे समुत्पन्नाः परात्मनः ॥ ४६ ॥

नलिनीपत्रसंख्यां सूक्ष्मसूच्या विभेदने ।

दले द्रुले तु जः कालः स कालो लववायकः ॥ ४७ ॥

लवैश्चुटिः स्यात् त्रिंशद्भिरित्याद्युक्तं मनीषिभिः ।

पक्ष्ममासाद्यः सर्वे मडेशादधिजज्ञिरे ॥ ४८ ॥

संवत्सरो मडेशानात्कल्पतां प्रभववादिकः ।

समुत्पन्नोऽत एवायं समर्थः स्वप्रयोजने ॥ ४९ ॥

editor: કલ્પન્તામિતિ પાઠેડપિ સર્વે કાલવિશેષાઃ

સ્વસ્વપ્રયોજનસમર્થા ઇતિ યોજયમ્ ।

સ કાલોપહિતસ્તત્કાલૌચિત્યેન દુગ્ધવાન્ ।

જલોપલક્ષિતાં પૃથ્વીં પ્રાણિનામભિકાક્ષિતમ્ ॥ ૫૦ ॥

ભોગ્યં સમ્પાદયામાસ પૃથિવ્યાં પરમેશ્વરઃ ।

editor: સ આપઃ પ્રદુઘ ઇત્યસ્ય તાત્પર્યમાહ—પ્રાણિનામિત્યાદિના ।

અન્તરિક્ષં સુવઃ સ્વર્ગમપિ ચેમે ઉભે અપિ ॥ ૫૧ ॥

પ્રદુઘે સ્થાનયોર્ભોગ્યં તયોરજનયત્પ્રભુઃ ।

editor: અપિચેતિ અથોશબ્દાર્થઃ ।

નૈનમૂર્ધ્વં ન તિર્યગ્યં ન મધ્યે પરિજગ્ભત્ ।

ન તસ્યેશે કશ્ચન તસ્ય નામ મહદશઃ

ન સંદૃશે તિષ્ઠતિ રૂપમસ્ય

ન ચક્ષુષા પશ્યતિ કશ્ચનૈનમ્ ।

હૃદા મનીશા મનસાભિક્ષ્મો

ય એનં વિદુરમૃતાસ્તે ભવન્તિ ॥

1.10, 1.11 /1

કાલાદિસર્વહેતુત્વાત્સર્વત્રાનુગતત્વતઃ ॥ ૫૨ ॥

કુતો ન ગૃહ્યતે સર્વૈરિતિ ચેત્તન્ન યુજ્યતે ।

ઉર્ધ્વાધાકારરાહિત્યાદ્રૂપાદેરપ્યભાવતઃ ॥ ૫૩ ॥

પુરુષઃ કશ્ચિદગ્નેનં ન ગૃહ્ણાત્યૂર્ધ્વતાકૃતિમ્ ।

તિર્યગાકારયુક્તં વા ક્વચિન્મધ્યે સ્થિતં ચ વા ॥ ૫૪ ॥

તસ્થાત્મનો ન કોડપીશે નેષ્ઠ ઇત્યર્થ ઇરિતઃ ।

મમ ગ્રહણાસિદ્ધ્યર્થં ત્વમીદગ્રૂપવાન્ ભવ ॥ ૫૫ ॥

ઇતિ તં પરમાત્માનં નિયન્તુ ન હિ શક્નુયાત્ ।

અત એવાત્મનો નામ મહદશ ઇતિ સ્થિતમ્ ॥ ૫૬ ॥

અતિસ્વાતન્શ્યતસ્તસ્ય યશમોડભ્યધિકત્વતઃ ।

ન દૃષ્ટવિષયે રૂપં તિષ્ઠત્યસ્ય પરાત્મનઃ ॥ ૫૭ ॥

કુશલોડપિ પુમાન્ કશ્ચિચ્ચક્ષુષા તં ન પશ્યતિ ।

કથં બ્રહ્માવબોધઃ સ્થાદિતિ ચેદભિધીયતે ॥ ૫૮ ॥

लौकिकार्थमनोवृत्तीर्यदीष्टे तेन चेतसा ।
निश्चितो हृदयस्थेन परमात्मा भवेद्ययम् ॥ ५८ ॥

मनो हि योगयुक्तं सद्गतीरण्या नियच्छति ।
तेनैकाग्रोऽण मनसा परमात्मानुभूयते ॥ ६० ॥

ऐकाग्रमनसैनं ये साक्षात्सुर्वन्ति ते नराः ।
दृढात्प्राणविनिष्क्रान्तिर्मरणं तद्विवर्जिताः ॥ ६१ ॥

अद्भ्यः संभूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ ॥

1.11 /2

उक्तार्तस्य दृढत्वाय प्रदेशान्तरवर्तिनः ।
मन्त्रानुदाहरत्यद्भ्यः संभूत इति वाक्यतः ॥ ६२ ॥

अद्भ्यः संभूत इत्येतत्प्रतीकग्राहणं कृतम् ।
प्रदर्शनार्थं कृत्स्नस्यानुवादस्येति वाक्यतः ॥ ६३ ॥

तत्रानुवाके प्रोक्तं हि य एवमिति वाक्यतः ।
मरणेन विहीनत्वं ब्रह्मविज्ञानशालिनः ॥ ६४ ॥

editor: - य एवेनं विद्वान्मृत इह भवति - इति वाक्येनेत्यर्थः ।
हिरण्यगर्भ इत्याद्या ऋयोऽष्टौ याः समीरिताः ।
संछितायां चतुर्थे हि काण्डे त्वाद्यप्रपाठके ॥ ६५ ॥

आत्मोपलक्षकत्वेन सूत्रादेरभिधानतः ।
ता अप्यत्रोपयुक्ताः स्युरित्येवमवगम्यताम् ॥ ६६ ॥

editor: प्रपाठके या उक्तास्त अप्यत्रोपयुक्ताः । तत्र उेतुः ,
आत्मेत्यादिः ॥

ऐष हि देवः प्रदिशोऽनु सर्वाः
पूर्वा हि जातः स उ गर्भे अन्तः ।
स विजायमानः स जनिष्यमाणः
प्रत्यङ्मुखास्तिष्ठति विश्वतोमुभः ॥

विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो मुभो
विश्वतो हस्त उत विश्वतस्पात् ।
सं बाहुभ्यां नमति सं पतत्रैर्धावापृथिवी

જનયન્ દેવ એકઃ ॥

1.12, 1.13

યથા હિરણ્યગર્ભાઘાઃ પરમાત્મોપલક્ષકાઃ ।

તથા જગદ્ધિરાટ્ ચૈનમાત્માનમુપલક્ષયેત્ ॥ ૬૭ ॥

એષ સ્વયંપ્રકાશાત્મા પ્રાચ્યાઘાઃ સકલા દિશઃ ।

અનુપ્રવિશ્ય સ્થિતવાન્ પ્રસિદ્ધં હિ પ્રવેશનમ્ ॥ ૬૮ ॥

હિરણ્યગર્ભરૂપત્વાત્પૂર્વોત્પન્નઃ સ એવ હિ ।

બ્રહ્માણ્ડરૂપગર્ભસ્ય મધ્યેડસાવેવ વર્તતે ॥ ૬૯ ॥

પ્રત્યુડન્નમયાદિભ્યોડપ્યાન્તરઃ સ મહેશ્વરઃ ।

મુખા મુખ્યસ્ય દેહાદેરઘ્યક્ષત્વેન સોડચ્યુતઃ ॥ ૭૦ ॥

રૂપાદિબુદ્ધિદ્વારાણિ ચક્ષુરાદીનિ સર્વતઃ ।

યસ્યાસૌ તાદૃશસ્તિષ્ઠત્યધિષ્ઠાનતયાસ્ય ચ ॥

editor: અસ્ય; જગત ઇત્યર્થઃ ।

બ્રહ્માણ્ડદેહવત્વેન સર્વદેહાત્મહત્વતઃ ।

તદક્ષ્યાદિયુતત્વાત્સ વિશ્વતશ્ચક્ષુરાદિનામ્ ॥ ૭૨ ॥

ધર્માધર્માખ્યબાહુભ્યાં સર્વ સંનમતીશ્વરઃ ।

વશી કરોતિ સર્વ ચ જગદિત્યર્થ ઇરિતઃ ॥ ૭૩ ॥

પતત્રૈઃ પતયિષ્ણુત્વાન્મહાભૂતૈશ્ચ પચ્યભિઃ ।

સર્વ સંનમતીશાનો જગદુત્પાદયત્યયમ્ ॥ ૭૪ ॥

એવં દેવઃ સ્વપ્રકાશો ઘાવાભૂમ્યાદિકં પ્રભુઃ ।

ઉત્પાદયન્જગત્કૃત્સ્નમેક એવાવતિષ્ઠતે ॥ ૭૫ ॥

વેનસ્તત્પશ્યન્ વિશ્વા ભુવનાનિ

વિદ્વાન્ યત્ર વિશ્વં ભવત્યેકનીડમ્ ।

યસ્મિન્નિદં સં ચ વિ ચૈક સં

ઓતઃ પ્રોતશ્ચ વિભુઃ પ્રજાસુ ॥

પ્ર તદ્દોષ્યે અમૃતં નુ વિદ્વાન્

ગન્ધર્વો નામ નિહિતં ગુહાસુ ।

ત્રીણિ પદા નિહિતા ગુહાસુ

यस्तद्वेदं सवितुः पिता सत् ॥

1.14, 1.15

श्रद्धाप्रकर्षमुक्तोऽर्थे कर्तुं मन्त्रद्वयेन य ।

संदर्शयति वृत्तान्तं गन्धर्वस्य श्रुतिः स्वयम् ॥ ७६ ॥

जगत्समस्तं यत्रात्मन्येकनीडं भवत्यदः ।

अेकत्वेन स्थितिं गच्छत्तदात्थं प्रतिपद्यते ॥ ७७ ॥

तद्भस्त्वनुभवन् साक्षात्सर्वाणि भुवनानि य ।

विद्वान्यो वर्तते जानन्नतत्त्वेनाभिलं जगत् ॥ ७८ ॥

आत्मसाक्षात्कृतौ सर्वं तद्रूपमिति भाति डि ।

स वेनसंज्ञो गन्धर्वः सर्वेषां बुद्धिषु स्थितम् ॥ ७९ ॥

अमृतं नाशरहितं तद्भस्तु स्वानुभूतितः ।

विध्वान् प्रवोये शिष्येभ्यः प्रोवाच भ्रुसादरम् ॥ ८० ॥

editor: स्वानुभवेन विद्वानित्यर्थः । नुशब्दार्थः भ्रुत्विति ।

वेनेन दृष्टे यस्मिंश्च परमात्मानि वस्तुनि ।

उदं सर्वं समुत्पन्नं विवीनं य भवेज्जगत् ॥ ८१ ॥

अेकमद्वयतत्त्वात्मा स व्यापी सन्मउेश्वरः ।

दीर्घतन्तुवद्योतः स्यात्प्रजासु सकलास्वपि ॥ ८२ ॥

प्रोतस्तिर्यक्तन्तवस्य सर्वत्रैवावतिष्ठते ।

जाग्रत्स्वप्नादिरुपाणि त्रीणि स्थानानि बुद्धिषु ॥ ८३ ॥

स्थितानि यस्तु गन्धर्वस्तदधिष्ठानमीश्वरम् ।

विजानाति स गन्धर्वा भवति स्वपितुः पिता ॥ ८४ ॥

ब्रह्मज्ञो ब्रह्मरूपेण जगदुत्पादकत्वतः ।

भवत्युत्पादकस्यापि स्वयमुत्पादकः पितुः ॥ ८५ ॥

यस्ता विजानात्सवितुः पिता सदिति डि श्रुतिः ।

editor: तदिति ; जागराद्यधिष्ठानमित्यर्थः ॥

स नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा ।

यत्र देवा अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैरयन्त ॥

परि धावापृथिवी यन्ति सधः परि लोकान्

परि दिशः परि सुवः ।
 ऋतस्य तन्तुं विततं विचृत्य
 तदपश्यत् तदभवत्प्रजासु ॥

1.16, 1.17

व्यवहारदशायां य सर्वप्राण्युपकारिता ॥ ८६ ॥

तद्दर्शिमुक्तिदत्तं य मन्त्राभ्यां तस्य कथ्यते ।
 स नो बन्धुः स्वपुण्येन छितकृत्त्वान्मडेश्वरः ॥ ८७ ॥

जनिता सर्वदेतुत्वात् स निर्माताभिलस्य सन् ।
 सर्वानुभ्यावयाँल्लोकांस्तेषु स्थानानि यानि य ॥ ८८ ॥

योग्यानि देवतादीनांतानि जतानि सर्वदृक् ।
 यत्र तृतीये स्वर्गाण्ये देवा षन्द्राद्योऽमृतम् ॥ ८९ ॥

पिबन्तः प्राभवन्तश्च स्वीयस्थानानि सर्वतः ।
 तत्समस्तं विदित्वायं तत्तत्कर्मानुसारतः ॥ ९० ॥

कुलं प्रयच्छतीत्यर्थो मन्त्रस्यास्य प्रकीर्तितः ।
 ये स्युर्भुमुक्षवस्ते तु ब्रह्मतत्त्वार्थेदिनः ॥ ९१ ॥

धावाभूमीद्वयं सद्यः परितो व्यापृवन्ति य ।
 अन्तरिक्षादिकँल्लोकांन्प्राथ्याधाः सकला दिशः ॥ ९२ ॥

स्वर्गलोकं य परितो यन्ति सर्वात्मकत्वतः ।
 सत्यस्य ब्रह्मणस्तन्तुमविच्छेदेन संस्थितम् ॥ ९३ ॥

विस्थीर्णा स्याद्यथा शास्त्रान्निश्चित्य गुरुतश्च तत् ।
 यः साक्षात्कृतवान् ब्रह्म स प्रजास्वभवस्य तत् ॥ ९४ ॥

श्रुत्यन्तरं ब्रह्म वेद ब्रह्मण्येव भवतीति छि ।

परीत्य लोकान् परीत्य भूतानि

परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च ।

प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्यात्मनात्मानमभिसंबभूव ॥

1.18

अम्भस्येत्यादिना प्रोक्ता ब्रह्मविद्या निगम्यते ॥ ९५ ॥

सत्यस्य ब्रह्मणो ज्याद्यकार्यरूपं प्रजापतिः ।

छिरण्यगर्भो भूरादीन् लोकान्देवनरादिकान् ॥ ८६ ॥

देवान्परीत्य विदिशः प्राय्यादिकदृशोऽपि य ।

सर्वतो व्याप्य समये सृष्टेः सृष्ट्वाभिलं जगत् ॥ ८७ ॥

स्थितिकाले य रक्षित्वा सत्याधात्मानमाप्तवान् ।

आत्मना स्वस्वरूपेण तद्गोचरविबोधतः ॥ ८८ ॥

सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।

सनिं मेधामयासिषम् ॥

1.19

प्रार्थ्यते ब्रह्मलाभार्थमन्तर्यामी मलेश्वरः ।

सीदत्यस्मिञ्जगत्सर्वमित्यव्याकृतमुच्यते ॥ ८९ ॥

सदःशब्देन तस्यायं पतिः पालयिता स्मृतः ।

अन्तर्यामी तमीशानं प्राप्तवानस्ययासिषम् ॥ १०० ॥

शीघ्रं सम्प्राप्तवानीति मत्वा भूतार्थकीर्तितम् ।

possibly kIritam?

editor: एति मत्वा ; एति विवक्षयेत्यर्थः ।

अचिन्त्यचित्रजगतोऽनायासेन कृतत्वतः ॥ १०१ ॥

आश्चर्यरूपमिन्द्रस्य देवराजस्य य प्रियम् ।

कदा लप्स्येऽहमित्येवमिन्द्रोऽप्याशास्ति लीश्वरम् ॥ १०२ ॥

सर्वैरन्यैरपेक्ष्यं य सनिं कर्मकृतात्मकम् ।

क्रियाकृलप्रदातारं श्रुताधीतस्य धारणे ॥ १०३ ॥

शक्तिं मेधां प्रयच्छन्तमित्यध्याकृतिरिष्यते ।

उद्दीप्यस्व जातवेदोऽपद्मनिर्ऋतिं मम ।

पशूँ च मलयममावळ ज्वनं य दृशो दृश ॥

1.20

वह्न्युपाधिर्मडेशानः प्रार्थ्यतेऽभीष्टलब्धये ॥ १०४ ॥

जाते प्राणेशरीरे यो जाठराग्निस्वरूपतः ।

विद्यते तिष्ठतीत्येवं जातवेदाः स उच्यते ॥ १०५ ॥

उत्पन्नान्यजमानान्वा कृलदानाय येतसि ।

विनिश्चिनोति वेत्तीति ज्ञातवेदः प्रकीर्तितः ॥ १०६ ॥

ज्ञातवेदः प्रदर्शेण दीप्यस्वानुग्रहाय मे ।

ममानिष्टं प्रदुर्वाणां निरृतिं पापदेवताम् ॥ १०७ ॥

विनाशयन्विनाशयैतां पशून्मज्ज्यं गवादिभ्यः ।

श्रुवनं य यकारभ्यां भोग्यज्ञातमशेषतः ॥ १०८ ॥

सम्पाद्य निवासार्थं दिशः प्राच्यादिदिग्गतान् ।

निवासान् दिशो देहीति मन्त्रार्थः परिकीर्तितः ॥ १०९ ॥

मा नो हि ॐ सीज्जातवेदो गामश्च पुरुषं जगत् ।

अभिभ्रदन्न आगच्छि श्रिया मा परिपातय ॥

1.21

सम्पादितगवादीनां प्रार्थ्यतेऽत्राविनाशनम् ।

हे ज्ञातवेदो गामश्च त्वत्प्रसादाद्गवादिभ्यः ॥ ११० ॥

मामकीनं य मा हिंसीन्मा नाशयतु निरृतिः ।

जगत्पञ्चाङ्गवाद्यन्यगृहक्षेत्रादिकीर्तितम् ॥ १११ ॥

अत्रेऽस्मदपराधं त्वं मनस्यस्थापयन्प्रभो ।

आगच्छानुग्रहार्थं मे श्रिया मा परिपातय ॥ ११२ ॥

धनधान्यसमृद्ध्या मां सर्वतः प्रापयेन्नर ।

पुरुषस्य विद्महे सप्तस्राक्षस्य मडादेवस्य धीमहि ।

तन्नो रुद्रः प्रथोदयात् ॥

1.22

धतः परं तेषु तेषु देशेष्वतिविलक्षाणः ॥ ११३ ॥

श्रीतिपाठस्तत्र पूर्वैर्द्राविः पाठ आदृतः ।

तस्मात्तदनुसारेण श्रुतिव्याख्याधुनोच्यते ॥ ११४ ॥

जयत्रीषट्कतो देवाः प्रार्थन्ते ज्ञानहेतवः ।

विश्वरूपधरो रुद्रः प्राथ्यते तत्र यादितः ॥ ११५ ॥

विश्वतश्चाक्षुरित्युक्तः सप्तस्राक्षो विराट् पुमान् ।

तस्य स्वरूपं देवस्य जानीमहि लभेमहि ॥ ११६ ॥

तदर्थं तस्य देवस्य रूपं ध्यायेम धीमहि ।

तस्मिन् ध्याने विराड् रुद्रो नोऽस्मिन् प्रेरयतु प्रभुः ॥ ११७ ॥

editor: - बिभ्रद्भोर्भिः कुठारं सुगमभयवरौ सुप्रसन्नो

मडेशः -

ध्यायागमप्रसिद्धमूर्तिधरं मडेशं प्रार्थयते—

तत्पुरुषाय विद्महे मडादेवाय धीमहि ।

तन्नो रुद्रः प्रथोदयात्

1.23

तमागमेषु प्रथितं पुरुषाकृतिमीश्वरम् ।

जानीमहि मडादेवं ध्यायेम सततं वयम् ॥ ११८ ॥

प्रथोदयतु नो रुद्रस्तस्मिन् ध्याने निरन्तरम् ।

editor: - बीजापूरगदेक्षुकार्मुक—

ध्यायागमप्रसिद्धमूर्तिधरं

विनायकं प्रार्थयते

तत्पुरुषाय विद्महे वडतुडाय धीमहि ।

तन्नो दन्तिः प्रथोदयात्

1.24

जगतुल्यमुभत्वेन दीर्घतुडस्य वडता ॥ ११९ ॥

यो रत्नकलशस्तस्य धारणायैति मन्यताम् ।

दन्तिर्मडादन्त्युक्त इत्यर्थः परिकीर्तितः ॥ १२० ॥

editor: पुराणादिप्रसिद्धं पक्षिराजमूर्तिधरं देवं प्रार्थयते—

तत्पुरुषाय विद्महे सुवर्णपिप्पलाय धीमहि ।

तन्नो गरुडः प्रथोदयात् ॥

editor: स्पष्टार्थत्वेन मन्त्रस्य न व्याख्या वार्त्तिकात्मिका ।

- डेमप्रभ्यामिन्दुभाडतात्तमौलिम् -

(प्रपञ्चसारः १४-२३)

ध्यायागमप्रसिद्धमूर्तिधरं दुर्गां प्रार्थयते—

डात्यायनाय विद्महे कन्याकुमारि धीमहि ।

तन्नो दुर्गिः प्रथोदयात् ॥

1.33

डात्यः कृत्तिं वस्त इति श्रीरुद्रः परिकीर्तितः ॥ १२१ ॥

સ એવ યસ્યા અચનમધિષ્ઠાનં તથોચ્યતે ।
કુમારી કુત્સિતારિષ્ઠમારિકા પરિકીર્તિતા ॥ ૧૨૨ ॥

કન્યા ચ કમનીયાસૌ કુમારી ચ તથોદિતા ।
દુર્ગિર્દુર્ગૈવ લિડ્ગાદેવ્યત્યયશ્છાન્દસો ભવેત્ ॥ ૧૨૩ ॥

- અકોર્દ્દીઘ્યત્કિરીટાન્વિતમકરલસત્કુણ્ડકમ્-

ઇત્યાદ્યાગમપ્રસિદ્ધમૂર્તિધરં

દેવં પ્રાર્થયતે—

નારાયણાય વિદ્મહે વાસુદેવાય ધીમહિ ।

તન્નો વિષ્ણુઃ પ્રચોદયાત્

1.29!

નાર્શ્વિદિતમુખ્યાપો યસ્ય વિષ્ણોઃ સમાશ્રયઃ ।

સમુદ્રજલસંવાસી સ નારાયણ ઉચ્યતે ॥ ૧૨૪ ॥

વસુદેવાદભિવ્યક્તઃ સોડવતરવિશેષતઃ ।

પરમબ્રહ્મરૂપેણ વ્યાપિત્વાદ્વિષ્ણુરુચ્યતે ॥ ૧૨૫ ॥

જાપ્યા એતાશ્ચ ગાયત્ર્યો દેવતાધ્યાનપૂર્વકમ્ ।

અન્તઃકરણશુદ્ધ્યર્થં સદા સૂરિભિરાદરાત્ ॥ ૧૨૬ ॥

footnote ઇતઃ પરં સહસ્રપરમા દેવી

ઇત્યારભ્ય પગ્ચમાનુવાકપર્યન્તં ગ્રન્થકૃતા ન વિવૃતમ્ ।

ઇતિ પ્રથમોડનુવાકઃ

યશ્છન્દસામૃષભો

વિશ્વરૂપશ્છન્દોભ્યશ્ચન્દા ५ સ્યાવિવેશ ।

સતા ५ શિક્યઃ પ્રોવાચોપનિષદિન્દ્રો જયેષ્ઠ ઇન્દ્રિયાય

ઋષિભ્યો નમો

દેવેભ્યઃ સ્વધા પિતૃભ્યો ભૂર્ભુવઃ સુવરોમ્ ॥

8.1

i.v. says ભૂર્ભુવસ્સુવશ્છન્દ ઓમ્ at the end

સર્વવેદાન્તલાભાય જાપ્યો મન્ત્ર ઉદીર્યતે ।

વેદાનાં પ્રણવઃ શ્રેષ્ઠો યઃ સર્વજગદાત્મકઃ ॥ ૧૨૭ ॥

પ્રાદુર્ભૂતઃ સ વેદેભ્યઃ પ્રતિભાતઃ પ્રજાપતેઃ ।

વેદસારતયેત્યર્થઃ પ્રવિવેશઃ પુનશ્ચ સઃ ॥ ૧૨૮ ॥

गायत्र्यादीनि मन्त्रेषु प्रयोज्यस्तद्युतेषु हि ।

मन्त्रेष्विति ; छन्दीभिर्गुणलक्षितेषु प्रयोक्तव्यः ।

तदुक्तं प्रपञ्चसारे—

- अस्य तु वेदादित्वात् सर्वमनूनां प्रयुज्यते ङ्यादौ

- (१८-३५) इति ॥

सतां शिष्यः कर्मभिश्चोपासकैर्ज्ञानशास्त्रिभिः ॥ १२८ ॥

प्राप्तं शक्यः कारणात्वाज्ज्येष्ठः प्रथम उच्यते ।

छन्दः प्रणववाच्यात्मा परमैश्वर्यसंयुतः ॥ १३० ॥

ऋसयोऽन्तर्मुखास्तोषां ज्ञानसामर्थ्यसिद्धये ।

ब्रह्मविद्यां जगौ तस्मात्प्रतिबन्धनिवृत्तये ॥ १३१ ॥

मनस्करोमि देवेभ्यः पितृभ्यश्चाहमादरात् ।

भूर्भुवः सुवरोवेदांस्त्रिलोकस्थानवाप्नुयाम् ॥ १३२ ॥

अत एव पठन्त्यन्ये छन् ओमिति मानवाः ।

editor: भूर्भुवः सुवश्छन्द ओमित्यर्थः ॥

इति षष्ठोऽनुवाकः

book doesn't mention 2-5

नमो ब्रह्मणे धारणां मे अस्त्वनिराकरणां धारयिता भूयासं

कर्णयोः श्रुतं मा योद्धवं ममामुष्य ओम् ॥

9.1

i.v. says -य्योद्ध-

अवामवेदाविस्मृत्यै जप्यमन्त्र उदीर्यते ॥ १३३ ॥

मनोऽस्तु सर्वजगतां डेतवे परमात्मने ।

ग्रन्थस्य च तदर्थस्य धारणां मेऽस्तु येतसि ॥ १३४ ॥

अनिराकरणां नामाविस्मृतिः सा यथा भवेत् ।

तथा धारयिताडं स्यां परमेष्ठिप्रसादतः ॥ १३५ ॥

एवं प्रार्थयमानस्य कर्णयोर्यच्छ्रुतं मम ।

अविनाशाय तत्सर्वं प्राप्नुयां स्थिरधारणम् ॥ १३६ ॥

ઇતિ સમમોડનુવાકઃ

ઋતં તપઃ સત્યં તપઃ શ્રુતં તપઃ શાન્તં તપો દાનં તપો

યજ્ઞા | સ્તપો ભૂર્ભુવઃ

સુવર્ભ્રહ્મૈતદ્દુપાસ્સ્વૈતત્તપઃ

॥

10

i.v. quotes -ઋતમ્ ॥ | શાન્તં તપો દમસ્તપઃ

શમસ્તપો દાનં તપો યજ્ઞં તપો ભૂર્ભુવઃ ॥ | -

ઐકાગ્યુલક્ષણં યત્સ્યાત્તપો વિજ્ઞાનસાધનમ્ |

તત્તપઃપ્રામયે જપ્થો મન્ત્રોડયમધુનોચ્યતે ॥ ૧૩૭ ॥

ઋતં વેદાર્થબોધાય મીમાંસાશ્રવણં મતમ્ |

editor: મીમાંસયોઃ શ્રવણમિત્યર્થઃ |

ઇન્દ્રિયોપરતિઃ શાન્તિઃ શાન્તિશબ્દેન કીર્ત્યતે ॥ ૧૩૮ ॥

સ્વસ્વત્યાગઃ પરસ્વત્વાપત્યન્તો દાનમુચ્યતે |

editor: આપત્તીતિ ; આપાદનપર્યન્ત ઇત્યર્થઃ |

અગ્નિહોત્રાદિકો યજ્ઞસ્તત્સર્વં તપ ઉચ્યતે ॥ ૧૩૯ ॥

વિરાટસ્વરૂપંયદ્બ્રહ્મ ભૂરાદિત્રિતયાત્મકમ્ |

મુમુક્ષો ત્વમુપાસ્સ્વૈતત્પ્રત્યાયવર્તતં કુરુ ॥ ૧૪૦ ॥

એતચ્ચોપાસનં પ્રોક્તમુત્તમં તપ ઉચ્યતે |

ઇત્યષ્ટમોડનુવાકઃ

યથા વૃક્ષસ્ય સમ્પુષ્પિતસ્ય દૂરાદ્રન્ધ્રો વાત્યેવં પુણ્યસ્ય

કર્મણો દૂરાદ્રન્ધ્રો વાતિ યથાસિધારાં કર્તેડવહિતમવકામે

યદ્યુવે યુવે હવા વિહ્વિષ્યામિ કર્તૃ

પતિષ્યામીત્યેવમમૃતાદાત્માનં

જુગુપ્સેત્ |

11

જ્ઞાનહેતુતયા પુણ્યં વિહિતાચરણાત્મકમ્ ॥ ૧૪૧ ॥

પ્રશસ્યતે નિષિદ્ધસ્યાચરણં ચ વિનિન્ધ્યતે |

editor: જ્ઞાનપ્રતિબન્ધકત્વેનેતિ શેષઃ |

યથૈવ સુરભિર્ગન્ધઃ સહાગચ્છતિ વાયુના ॥ ૧૪૨ ॥

એવં પુણ્યસ્ય યાગદેઃ સુગન્ધઃ કીર્તિલક્ષણઃ ।
દૂરાદ્ભ્રાતિ નૃલોકાદ્ધિ સ્વર્ગે ગચ્છત્યતો નૃભિઃ ॥ ૧૪૩ ॥

પુણ્યં કાર્યમથાગ્રે તુ પાપદૃષ્ટાન્ત ઉચ્યતે ।
યથા પ્રસારિતાં ગર્તે કૂપાદૌ કુત્રચિત્તરઃ ॥ ૧૪૪ ॥

ખડ્ગધારામવક્રામેતદાયં ચિન્તયેત્તરઃ ।
યુવે હુવે યૌમિ યૌમિ યદ્ઘ્ઘિં મિશ્રયામ્યહમ્ ॥ ૧૪૫ ॥

તદ્ધારાયાં તદાહં તુ
footnote મૂલે લસ્ય છાન્દસો દકાર ઇતિ સાયણઃ ।
વિહ્વલિષ્ટ્યામ્યસંશયમ્ ।
ગર્તં વા સમ્પતિષ્ટ્યામિ ધારાયાં ચરણસ્ય હિ ॥ ૧૪૬ ॥

દૃઢસ્પર્શેન વિચ્છેદાદ્ભાવિષ્ટ્યામ્યેવ વિહ્વલઃ ।
દૃઢસ્પર્શો ન ચેદ્ગર્તે સમ્પતિષ્ટ્યામ્યધસ્તિવતિ ॥ ૧૪૭ ॥

એવં પ્રવર્તમાનોઽપિ પાપે મર્ત્યો વિચારયેત્ ।
યદિ તત્પ્રકટં કુર્યાં તદા સ્યામહિ નિન્દિતઃ ॥ ૧૪૮ ॥

યદિ ચાપ્રકટં કુર્યાં તદાપિ નરકે ખલુ ।
પતિષ્ટ્યામીતિ ચાત્માનં જુગુપ્સેદનૃતાત્તરઃ ॥ ૧૪૯ ॥

ઘિડ્ માં લોકદ્વયભ્રષ્ટમિત્યાત્માનં વિનિન્દ્ય ચ ।
પાપાન્નિવારયેન્મર્ત્ય ઇતિ મન્નાર્થ ઇરિતઃ ॥ ૧૫૦ ॥

editor: અવક્રામેત્ ; તદુપરિ પદાભ્યાં ગન્તું પ્રવર્તત ઇત્યર્થઃ ।
ચચ્છબ્દો યદિશબ્દાર્થે ચસ્થાને વ્યત્યયેન હઃ ।

અત એવ પઠન્ત્યન્યે યુવે યુવે ઇતિ શ્રુતૌ ॥ ૧૫૧ ॥

અહમર્થે હશબ્દઃ સ્થાલ્લસ્થાને વ્યત્યયેન દઃ ।

editor: યદ્યુવ ઇત્યાદાવાહ—ચચ્છબ્દ ઇત્યાદિના । અધ ઇતિ ;
અધોવર્તિનિ

ગર્તે ત્વિત્ય-વચઃ । ઇતીતિ ; -ઇતિ ચિન્તયેત્તરઃ - ઇતિ

પૂર્વેણાન્વચઃ । ઇતિ

ચાત્માનમિતિ ; ઇદ્ઘ્ઘિવિચારયુક્ત ઇત્યર્થઃ ।

ઇતિ નવમોઽનુવાકઃ

અણોરણીયાન્મહતો મહીયાનાત્મા ગુહાયાં નિહિતોઽસ્ય જન્તોઃ ।

तमङ्गुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्मडिमानमीशम् ॥

12.1

पुण्यानुष्ठानतश्चास्य निषिद्धाचारवर्जनात् ॥ १५२ ॥

शुद्धान्तःकार्णस्यैवं ब्रह्मतत्त्वं समीरितुम् ।

अणोरणीयानित्यादिरनुवाकः प्रवर्तते ॥ १५३ ॥

आत्मशाब्दः स्वरूपार्थः परमेश्वरवाचकः ।

अधिष्ठानतया तस्य जगद्रूपत्वकारणात् ॥ १५४ ॥

परमाण्वाद्योऽस्माकमयोग्याः स्युस्तथापि य ।

योगिप्रत्यक्षगम्यत्वं तेषां तय्यात्मनो न हि ॥ १५५ ॥

इत्यभिप्रेत्य भगवानण्णीयान्परिकीर्तितः ।

ऐकब्रह्माण्डमध्यस्थं द्विगाकाशादिकं मङ्गत् ॥ १५६ ॥

ईदृग्ब्रह्माण्डकोटीनामधिष्ठानत्वमात्मनः ।

अतो मडीयान्मङ्गतोऽध्ययमात्मा प्रकीर्तितः ॥ १५७ ॥

दृष्टञ्जसंवृता बुद्धिस्तन्मध्यस्था गुडोच्यते ।

स्याद्विद्ययोपलभ्यत्वं बुद्धौ निहितमात्मनः ॥ १५८ ॥

तमीशं निरुपाधित्वात्संकल्पेन विवर्जितम् ।

शुवस्यैव समीचीनमित्येतत्कल्पनं यतः ॥ १५९ ॥

अत एव मडान्तं य शमाद्विगुणसंयुतः ।

धातुः प्रसादादीशस्यानुग्रहादधिकारवान् ॥ १६० ॥

साक्षात्करोति दृष्ट्वा तं वीतशोको भवेन्नरः ।

editor: धातुरिति । तदुक्तम्—

-ईश्वरानुग्रहादेषां पुंसामद्वैतवासना ।

मडाभयपरित्राणा द्वित्राणामिह जायते ॥ -

इति ।

सप्त प्राणा प्रभवन्ति तस्मात्

सप्तार्चिषः सप्तमिधः सप्त जिह्वाः ।

सप्त धमे लोका येषु यरन्ति

प्राणा गुडाशयान्निहितः सप्त सप्त ॥

12.2

विशुद्धचित्तैर्विज्ञेयः परमात्मा य इरितः ॥ १६१ ॥

तस्योपलक्षणार्थं य जगत्कारणतोच्यते ।

editor: तस्येति ; शाभेन्दु-न्यायेनेत्यर्थः ।

शिरःस्थसप्तच्छिद्रस्थाः सप्तसंख्यासप्तन्विताः ॥ १६२ ॥

प्राणा मायायुतादीशाज्जायन्ते यक्षुरादयः ।

यक्षुषी नासिके श्रेत्रे वाङ् येति प्राणसप्तकम् ॥ १६३ ॥

सप्तार्चिषा सप्तसंख्या वृत्तयः परिकीर्तिता ।

तैर्गृह्यमाणाविषयाः सप्तभिः सप्त कीर्तिता ॥ १६४ ॥

यथा गोलकभेदेन यक्षुरादि द्विधा भवेत् ।

तथा ग्राहकभेदेन रूपादिद्वित्वमुच्यते ॥ १६५ ॥

editor: तैः ; अर्चिर्भिरित्यर्थः ।

अथवा सप्तसंख्यायाः सप्तच्छब्देन ना-वयः ।

किंतु जिह्वापदेनैव वक्षेर्जिह्वास्त्वमाः श्रुताः ॥ १६६ ॥

- काली कराली य मनोजवा य

सुलोडिता या य सुधूमवर्णा ।

स्फुलिङ्गिनी विश्वरूपी य देवी

लोलायमाना इति सप्त जिह्वाः ॥ -

सु। १-४

editor: मुण्डकश्रुतिमेव पठति—कालीति ।

प्राणाश्चरन्ति देवादूर्द्धस्था येषु सप्तसु ।

धमे भूरादयः सप्त लूकास्तस्मात्सप्तुत्थिताः ॥ १६७ ॥

गुडाशयः स विज्ञेयो यो ब्रुद्धावुपलभ्यते ।

तस्मादेव सप्तुत्थिताः सप्तसंख्यासप्तन्विताः ॥ १६८ ॥

सप्तर्षयस्तथा सप्त समुद्रा अवेमादिकाः ।

पदार्था निडितास्तत्र तत्र य स्थापिताः स्थले ॥ १६९ ॥

अतः समुद्रा गिरयश्च सर्वेऽस्मात्स्थन्तन्ते

सिन्धवः सर्वरूपाः ।

अतश्च विश्वा ओषधयो रसाश्च

येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा ॥

12.3

समुद्रा गिरयश्चास्मात्प्रभवन्ति मહેश्वरात् ।
 अस्माद्गङ्गाद्यो नद्यः संजाताः प्रवडन्ति य ॥ १७० ॥
 श्रीछयाद्यौषधयोऽम्बाद्या रसाश्चेशात्समुत्थिताः ।
 अन्तरात्मापटेनात्र लिङ्गदेहो विवक्षितः ॥ १७१ ॥
 स्थूलदेहविद्यात्मान्तर्मध्ये ह्येषोऽवतिष्ठते ।
 येनौषधिरसेनायं बद्धे देहेऽत्र तिष्ठति ॥ १७२ ॥
 तादृशो रस उत्पन्न इत्यर्थः परिकीर्तितः ।
 ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीना-
 मृषिर्विप्राणां मण्डिषो मृगाणाम् ।
 श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां
 सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥

12.4

ईशस्योत्कृष्टरूपेणावस्थानमिह कथ्यते ॥ १७३ ॥
 इन्द्रादिकानां देवानां मध्ये ब्रह्मा यतुर्भुजः ।
 भूत्वा नियामकत्वेन परमेशोऽवतिष्ठते ॥ १७४ ॥
 कवीनां काव्यशास्त्रादेः कर्तृणां पदवीरयम् ।
 पदं सुशब्दं वेतीति शब्दसामर्थ्यबोधवान् ॥ १७५ ॥
 व्यासवाल्मीकिमुष्यो यस्तद्रूपश्चावतिष्ठते ।
 ऋषिर्वसिष्ठप्रभुस्तत्तद्गोत्रप्रवर्तकः ॥ १७६ ॥
 यतुष्पादां तु मण्डिषः शक्त्याधिज्येन संयुतः ।
 बभूव प्रबलः श्येनः सर्वेषां पक्षिणामपि ॥ १७७ ॥
 वृक्षौधानां छेदनार्थं परशुश्च बभूव सः ।
 सोमवल्त्यात्मको रेभन्पवित्रं शुद्धिकाराणम् ॥ १७८ ॥
 मन्त्रशब्देन युक्तः सन्नत्येत्यभिलमेव सः ।
 अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां
 बर्ही प्रजां जनयन्ती

सङ्गाम् ।

अजो ज्येको जुषमाणोऽनुशेते

जडात्येनां भुक्तभोगामजोऽन्यः ॥

12.5

यतुर्भुभादिदेषु विशेषेण स्थितिं विभोः ॥ १७८ ॥

व्यवहारस्य समये संकीर्त्याथ प्रदर्शयते ।

अविद्यामुपश्रुत्यात्र बद्धमुक्तव्यवस्थितिः ॥ १८० ॥

तेजोऽबन्नानि सम्पाद्य तद्रूपाज यदा तदा ।

लोडितादिकवर्णा स्याद्यद्येतिरिति छि श्रुतिः ॥ १८१ ॥

editor: तेज इति ; अज तेजादीनि सम्पाद्य तद्रूपा यदा

स्यात्तद्व्यवयः ।

-यद्ये रोडितं रूपं तेजसस्तद्रूपं यच्छुक्लं तदपां

यत्कृष्णं तदन्नस्य-

(छान्दोग्ये ६-४-१ ।) इति श्रुतेरित्यर्थः ।

लोडितादिकशब्दैर्वा रजःसत्त्वमोगुणाः ।

उपलक्ष्यास्तथा येयं स्याद्गुणत्रितयात्मिका ॥ १८२ ॥

गुणत्रयात्मकत्वेन सङ्गपा या प्रजा भवेत् ।

तां समुत्पाद्यत्येका तामजो जनिवर्जितः ॥ १८३ ॥

श्रुवः सक्तो विरक्तश्च तत्रैकः सक्तिमानजः ।

प्रीत्या संसेवमानः सन्ननुशेते विमूढधीः ॥ १८४ ॥

यथोक्तामनुसृत्यैव वर्तते याति संसृतिम् ।

अन्यो विरक्तश्चवस्तु भुक्तभोगां जडाति ताम् ॥ १८५ ॥

प्रागेव भुक्ता भोगा ये नोपरिष्ठात्तथाविधैः ।

भोगैर्युक्तां भुक्तभोगां तत्त्वज्ञानेन बाधते ॥ १८६ ॥

संधातमानी बद्धः स्यात्तद्विडीनो विमुच्यते ।

editor: व्यवस्थां व्यक्तीकरोति—संधातेति ।

७५ सः शुचिषद्भसुरन्तरिक्षस-

द्धोता वेदेषदतिथिर्दुरोणसत् ।

नृषद्भरसद्भुतसद्व्योमसदभज

ગોજા ઋતજા અદ્રિજા ઋતં બૃહત્ ॥

12.6

internet version has ha.nsaH

જ્ઞાનબાધિતમાયસ્ય ભાતિ બ્રમાત્મના જગત્ ॥ ૧૮૭ ॥

ઇતિ પ્રદર્શ્યતેઽર્થોઽયમતો જગદનુદ્યતે ।

સર્વદા ગચ્છતીત્યર્કા હંસોઽયં શુદ્ધમાણ્ડલે ॥ ૧૮૮ ॥

જ્યોતિર્મયે સીદતીતિ શુચિષત્પરિકીર્તિતઃ ।

જગન્નિવાસહેતુત્વાદ્રક્ષુઃ સૂત્રાત્મરૂપતઃ ॥ ૧૮૯ ॥

વાયુઃ સન્નન્તરિક્ષેઽયં સીદતીત્યન્તરિક્ષસત્ ।

હોતાગ્નિર્હોમજનકસ્તદ્રૂપો વેદિસંસ્થિતઃ ॥ ૧૯૦ ॥

સીદત્યતિથિરૂપેણ દુરોનેષુ ગૃહેષ્વયમ્ ।

કર્માધિકારિજીવઃ સન્ નૃષુ મર્ત્યેષુ સંસ્થિતઃ ॥ ૧૯૧ ॥

વરસચ્છેષકાશ્યાદૌ પૂજ્યદેવાત્મના સ્થિતઃ ।

ઋતસ્ત્કલરૂપેણ વૈદિકે કર્મણિ સ્થિતઃ ॥ ૧૯૨ ॥

નક્ષત્રાદિકરૂપેણ વ્યોમસ્થો વ્યોમસદ્ભવેત્ ।

અદ્ભ્યો જલેભ્યઃ સંજાતઃ શઙ્ખનકાદિરૂપતઃ ॥ ૧૯૩ ॥

ગોજાઃ ક્ષીરાદિરૂપેણ ગોભ્યઃ સંજાત ઉચ્યતે ।

ઋતજાઃ સત્યવચનાજજાતઃ કીર્તિતસ્વરૂપતઃ ॥ ૧૯૪ ॥

વૃક્ષાદિરૂપતોઽદ્રિભ્યો જાત ઇત્યદ્રિજાઃ સ્મૃતઃ ।

ઋતં સત્યં પરં બ્રહ્મ હંસ ઇત્યાદિનોદિતમ્ ॥ ૧૯૫ ॥

યજ્જગત્તસમસ્તં ચ બ્રહ્મૈવ જ્ઞાનિદૃષ્ટિતઃ ।

યમાજ્જાતા ન પરા નૈવ કિંચ-

નાસ ય આવિવેશ ભુવનાનિ વિશ્વા ।

પ્રજાપતિઃ પ્રજયા સંવિદાન્-

અસ્ત્રીણિ જ્યોતી ❀ ષિ સચતે સ ષોડશી ॥

12.6ka

જગદાત્મત્વમુક્તં યત્તદત્ર પ્રતિપાદ્યતે ॥ ૧૯૬ ॥

સૃષ્ટેરૂર્ધ્વં સમુત્પન્નાઃ પ્રજા યસ્માન્મહેશ્વરાત્ ।

परा न व्यतिरिक्ताः स्थुर्नापि तत्पूर्वभाविनः ॥ १९७ ॥

editor: सृष्टेः पूर्ववर्तिप्रजा नेश्वरादन्या इत्यर्थः ।

सृष्टेः पूर्वं ब्रह्मभिन्नं वस्तु नैवास किञ्चन ।

श्रुत्यन्तरे ङ्येकमेवाद्वितीयं ब्रह्म संश्रुतम् ॥ १९८ ॥

नापि येतनश्रुवस्य ब्रह्मान्यत्वमुपेयते ।

य इशः सर्वलोकस्यान् देवाःश्रुवात्मनाविशत् ॥ १९९ ॥

अनेन श्रुवेनेत्यादिश्रुतिसंकीर्तितत्वतः ।

प्रजापालक इशोऽयं प्रजयोत्पन्नयात्मनः ॥ २०० ॥

तादात्म्यं लभमानः सन् वर्तते किञ्च सोऽय्युतः ।

त्रीणि ज्योतीषि सयते समवैति तदात्मकः ॥ २०१ ॥

अञ्चर्क्यन्द्रुपाणि ज्योतीषीत्यर्थं हरितः ।

प्रश्नोपनिषद्गुक्ता याः कलाः षोडश तद्युतः ॥ २०२ ॥

तत्कलाःपञ्चगता तादात्म्यात्षोडशी शिवः ।

विधर्तारं ५ उवामडे वसोः कुविद्भनाति नः ।

सवितारं नृयक्षसम् ॥

12.6kha

मन्त्राः केचिदिडोच्यन्ते सर्वेशप्रार्थनात्मकाः ॥ २०३ ॥

ब्रह्मविज्ञानलाभाय वेदेन छितकारिणा ।

वसोऽर्ज्ञानस्य दातारं विधर्तारं विशेषतः ॥ २०४ ॥

editor: विशेषतो दातारमित्यन्वयः ।

अस्मद्भुङ्क्तेः प्रेरकत्वात्सवितारं नृयक्षसम् ।

तत्त्वविधाप्रवक्तारं नृणामाचार्यरूपतः ॥ २०५ ॥

अस्मत्प्रसादसिद्ध्यर्थमाह्वयामो मडेश्वरम् ।

कुवित्प्रभूतं ज्ञानाभ्यं धनमीशो ददाति नः ॥ २०६ ॥

अद्यानो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् ।

परा दुःष्वप्रियं ५ सुव ॥

39.2

डे देव प्रेरकाद्यास्मिन् दिने विधाभिलाषिणाम् ।

नः शिष्यादिप्राज्ञोपेनं भाग्यमाचार्यतात्मकम् ॥ २०७ ॥

सवीः प्रयच्छ द्वैतं य स्वप्रतुल्यं पराकुरु ।

विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परासुव ।

यद्भद्रं तन्मम आसुव ॥

39.3

सर्वाण्यघानि ज्ञानस्य प्रतिबन्धान् विनाशय ॥ २०८ ॥

असंभावनया लीनं विपर्ययविवर्जितम् ।

यदस्ति तत्त्वविज्ञानं तत्साकल्येन देखि मे ॥ २०९ ॥

मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः ।

माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥

39.4

ऋतं भ्रष्टमेच्छते मज्ज्यं वाता वान्तु सुभावडाः ।

स्याद्वायौ प्रबले रोगो विघ्नस्तत्त्वधियो यतः ॥ २१० ॥

अतो वायोरानुकूल्यं प्रार्थ्यते ज्ञानकामिना ।

नद्यः सम्पादयन्त्वम्बु मधुरं रोगनाशकम् ॥ २११ ॥

ब्रीह्याद्या मधूराः सन्तु पथ्यरूपा भवन्तु नः ।

मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिव २१२ ।

मधुधौरस्तु नः पिता ॥

39.5

रात्रौ दिवा य नोऽस्माकं सुभमस्त्वनुकूलतः ॥ २१२ ॥

मा भूत्कालकृतो विघ्नो ज्ञानस्येत्यर्थं हरितः ।

editor: अनुकूलत इति ; सार्वविभक्तिस्तसिः probably sarvavibhaktikaH

। अनुकूलमित्यर्थः ।

पार्थिवं शयनन्दिस्थं रजो मधुमदस्तु नः ॥ २१३ ॥

अनुकूलं तद्यथ्यस्तु कण्टकादिविवर्जितम् ।

धौः पिता पृथवी मातेत्येवं श्रुत्या पिता डि सा ॥ २१४ ॥

मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमा २१५ अस्तु सूर्यः ।

माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥

39.6

यूतादिर्मधुमानस्तु मधुरैरन्वितः इलैः ।
अस्त्वेषु श्रुवनीपायो नोऽस्मिन् प्रति महीरुः ॥ २१५ ॥

अकृत्वाटिकसंतापमनुकूलप्रकाशयुक् ।
सूर्योऽस्तु गावो माध्वीर्नो मधुरक्षीरसंयुताः ॥ २१६ ॥

घृतं मिमिक्षिरे घृतमस्य योनि-
र्घृते श्रितो घृतमुवस्य धाम ।
अनुष्वधमावळ माद्यस्व
स्वाडाकृतं वृषभ वक्षि डव्यम् ॥

12.7

देडानुकूल्यं सम्प्रार्थ्य भोगस्य सकलस्य च ।
ज्ञानतेतुडियाडेतिरग्रेस्तत्प्रर्थतेऽत्र तु ॥ २१७ ॥

editor: तत्; आनुकूल्यम् ।
घृतमग्नौ सिक्तवन्तो यजमानः पुरातनाः ।
तेतुर्वह्निर्घृतं तेन ज्वालानामभिवृद्धितः ॥ २१८ ॥

अतो घृते श्रितो वह्निर्घृतमेवास्य धाम च ।
अनुसृत्य स्वधामत्रमस्मदीयं डविवळ ॥ २१९ ॥

देवानत्रानयानीय माद्यस्व मुदान्वितान् ।
कुरु डे वृषभश्रेष्ठ डव्यं स्वाडाकृतं वळ ॥ २२० ॥

स्वाडाकारेण यास्माभिर्दत्तं प्रापय देवताः ।
editor: डविवडेति ; आवडेति यावत् । तस्यैवार्थो देवानत्रानयेति ।
समुद्राद्गूर्मिर्मधुमाँ उदार-
दुपाँ शुना सममृतत्वमानट् ।
घृतस्य नाम गुड्यं यद्यस्ति
जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः ॥

12.8

समुद्रवत्समघिकात्परिपूर्णापरात्माः ॥ २२१ ॥

उर्मितुल्यप्रपञ्चोऽयं मधुमान् भोग्य उत्थितः ।
अब्धेस्तर्ङ्गवत्सर्वं भोग्यमीशाद्यजयत ॥ २२२ ॥

धृतं दीप्तं स्वप्रकाशं तस्य प्रणववक्षनम्
मान सर्वेषु वेदेषु यद्गोप्यं विद्यते मडत् ॥ २२३ ॥

editor: धृतमिति; -धृ क्षरणदीप्तोः - धृति धातुः ।
तेन प्रणववृषोपांशुन ध्यानकालतः ।
शनैरुच्यार्थमाज्ञेनाभूतत्वं नाशवर्जितम् ॥ २२४ ॥

ब्रह्मानट् सम्यगाप्नोति तस्य जिह्वा द्विवीकसाम् ।
तैर्ध्यानतत्परैर्नित्यं कीर्त्यत्वादास्यमध्यतः ॥ २२५ ॥

वर्तते किञ्च मोक्षस्य नाभिराशय उच्यते ।
अेतद्ध्येवाक्षरं ज्ञात्वा यो यद्विच्छति तस्य तत् ॥ २२६ ॥

धृति श्रुत्यन्तरोक्तत्वाद्नेनाप्यं छि तत्कृत्वम् ।
अेतस्यामृषि तारस्य मोक्षसाधनतोद्विता ॥ २२७ ॥

वयं नाम प्रभवामा धृतेना-
स्मिन् यज्ञे धारयामा नमोभिः ।
उप ब्रह्मा शृण्वच्छस्यमानं
यतुःशृङ्गोऽवमीद्वीर अेतत् ॥

12.9

अस्मिन् यज्ञे ज्ञानयज्ञे वयं ज्ञानाभिलाषिणः ।
ब्रह्मात्मना निमित्तेन नाम प्रणवसंज्ञकम् ॥ २२८ ॥

प्रभवामोच्यारयामो ध्यायन्तः सर्वदा ततः ।
नमस्कारैर्युताश्चित्ते धारयामो मडेश्वरम् ॥ २२९ ॥

शस्यमानं स्तूयमानमस्माभिः प्रणवेन च ।
ब्रह्मैतच्छ्रुयमाणं च पार्श्वस्थैर्ब्रह्मवेदिभिः ॥ २३० ॥

अकारादिकनादान्तयतुःशृङ्गसमन्वितः ।
प्रणवाप्यो वृषः श्रोतो वान्तवान्प्रत्यपाद्यत् ॥ २३१ ॥

यत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा
द्वेशीर्षे सप्त उस्तासो अस्य ।
त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति
मडो देवो मर्त्याँ आविवेश ॥

12.10

प्रणवप्रतिपाद्यत्वाद्यस्य प्रणववृत्तियः ।
 अकारादीनि यत्वारि शृङ्गाणि परमात्मणः ॥ २३२ ॥
 ब्रह्मैभिर्गम्यते तत्त्वमिति पादाः समीरिताः ।
 विश्वश्च तैजसः प्राज्ञा एत्यश्यात्मं त्रयोऽङ्घ्रयः ॥ २३३ ॥
 विराड्द्विरण्यगर्भश्चाव्याकृतश्चाधिदैवतम् ॥
 द्वे शक्ती यिद्यद्विद्रूपे शिरःस्थाने समीरिते ॥ २३४ ॥
 भूराद्यः सप्त लूकाः उस्ताः स्युः परमात्मनः ।
 विश्वादिभिर्विराडाद्यैस्त्रिधाकारादिषु त्रिषु ॥ २३५ ॥
 संबद्धः प्रणवो ब्रह्म प्रतिपाद्यति स्फुटम् ।
 स्पष्टं प्रणववेद्यं तदेव एत्यादिनोच्यते ॥ २३६ ॥
 प्रविष्टः सर्वतो मर्त्यान्नरदेहान्मलेश्वरः ॥
 नभात्रावधिदेहेऽयं सम्प्रविष्ट एति श्रुतिः ॥ २३७ ॥
 त्रिधा छितं पण्डिभिर्गुह्यमानं
 गवि देवासो धृतमन्वविन्दन् ।
 एन्द्र ऐकं सूर्य ऐकं जज्ञान
 वेनादेकं स्वधया निष्टतक्षुः ॥

12.11

देहे विश्वादिस्त्रेण त्रिप्रकारेण संस्थितम् ।
 विराडादिकस्त्रेण ब्रह्माण्डे च त्रिधा स्थितम् ॥ २३८ ॥
 गोप्यमानं रजस्यत्वादायार्थैर्ब्रह्म भास्वरम् ।
 लब्धवन्तो मडावाक्ये देववत्सात्त्विका नराः ॥ २३९ ॥
 यत् त्रिधा छितमित्युक्तमेतदेव विविच्यते ।
 समुत्पादितवानेकं विराड् जगत्प्रात्मकम् ॥ २४० ॥
 द्विरण्यगर्भोऽयनयत्स्वप्रभुं प्रभाववान् ।
 सुषुप्तं संजातं वेनाद्यप्याकृतात्मनः ॥ २४१ ॥
 वेनेति कान्तिकर्मा स्यात्सर्वदुःखविवर्जनात् ।
 कमनीयोऽप्याकृतः स्यादित्येवमवगम्यताम् ॥ २४२ ॥

editor: वेनेति ; धातुरिति शेषः ।
 धीयते स्थाप्यते स्वस्मिन्निति ब्रह्मात्मिका चितिः ।
 आश्रयान्तरहीनेयं स्वधाशब्देन कीर्त्यते ॥ २४३ ॥
 तयोत्पादितवन्तस्ते त्रयो जागरण्णादिकम् ।
 यो देवानां प्रथमं पुरस्ता-
 द्विश्वाधिको रुद्रो मर्षिः ।
 छिरण्यगर्भं पश्यत जायमानं ५
 स नो देवः शुभयास्मृत्या संयुनक्तु ॥

12.12

द्रवत्येति रुदं शब्दं वैदिकं रुद्रं उच्यते ॥ २४४ ॥
 वेदगम्यो मडाञ्छोऽतीन्द्रियो द्रष्टृमध्यतः ।
 छिरण्यगर्भं यो देवः पश्यति स्वप्रकाशयित् ॥ २४५ ॥
 आदिभूतं समस्तानामिन्द्रादीनां दिवोकसाम् ।
 पुरस्ताज्जन्मनां कीर्त्या देवानां जन्मतः पुरा ॥ २४६ ॥
 पुरस्ताज्जन्मसंकीर्त्या तत्प्राथम्यं स्फुटीकृतम् ।
 स देवः शुभया स्मृत्या सर्वसंसारघातिना ॥ २४७ ॥
 ब्रह्मस्मृत्या संयुनक्तु संयुक्तान् प्रकरोतु नः ।
 मन्त्रोऽयं ब्रह्मविधायाः प्राभये जघ्यतां बुधैः ॥ २४८ ॥
 एति प्रतीयतेऽस्माकं मन्त्रविद्गस्य तत्त्वतः ।
 यस्मात्पारं नापरमस्ति किञ्चि-
 धस्मान्नाशीयो न जयायोऽस्ति कश्चित् ।
 वृक्ष एव स्तब्धो द्विवि तिष्ठ-
 त्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम् ॥

12.13

यद्दुक्तं शुभयेत्यादि स्मर्तव्यं तद्विडोच्यते ॥ २४९ ॥
 उत्कृष्टमपकृष्टं वा वस्तु यस्मान्न विद्यते ।
 नाव्यं यस्माद्ब्रह्मणोऽस्ति नाधिकं वस्तु किञ्चन ॥ २५० ॥
 गुणार्त्कर्षापकर्षौ तु परापपरौदितौ ।

मानोत्कर्षादिकं प्रोक्तं जयाय षत्यादिशब्दतः ॥ २५१ ॥

सर्वथा तन्निषेधेनाद्वितीयत्वं छि सिध्यति

editor: उत्कर्षापकर्षनिषेधेनेत्यर्थः ।

वृक्षः स्तब्धो यथैकत्र गत्यादिरहितस्तथा ॥ २५२ ॥

स्वप्रकाशस्वरूपोऽसौ निर्विकारोऽवतिष्ठते ।

तेनेदं पूर्णमभिलं पुरुषेण परात्मना ॥ २५३ ॥

नास्त्येव जगदाकारो परमात्मैव संस्थितः ।

न कर्मणा न प्रजया

धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः ।

परेण नाकं निहितं गुहायां

बिभ्राजते यद्यतयो विशन्ति ॥

12.14

ब्रह्मस्मृतावन्तरङ्गं त्यागो हेतुरिडोच्यते ॥ २५४ ॥

तस्यामृतत्वं न प्राप्यमग्निहोत्रादिकर्मणा ।

पुत्रादिना धनेनापि किंतु कर्मादिदानतः ॥ २५५ ॥

व्यापाराणां लौकिकानां वैदिकानां च वर्जनात् ।

केचिदन्तर्मुष्मा अेवामृतत्वं प्राप्नुवन्ति तत् ॥ २५६ ॥

जितेन्द्रिया यद्विशन्ति तत्स्वर्गात्तुत्तमं च सत् ।

अेकाग्रबुद्धिनिष्ठं सद्विशेषेण प्रकाशते ॥ २५७ ॥

अन्तर्मुष्मैः सद्भिरेव ब्रह्म तस्यानुभूयते ।

वेदान्तविज्ञानविनिश्चितार्थाः

संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः ।

ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले

पराभूताः परिभूयन्ति सर्वे ॥

दृष्टं विपापं वरवेष्टमभूत् यत्पुण्डरीकं

पुरमध्यसं स्थम् ।

तत्रापि दृष्टं गगनं विशोकम्

तस्मिन्त्यदन्तस्तदुपासितव्यम् ॥

यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो

वेदान्ते य प्रतिष्ठितः ।
तस्य प्रकृतिवीनस्य
यः परः स भलेश्वरः ॥

12.15, 16, 17

त्यागस्य भोक्षलेतुत्वं पूर्वस्यामृषि कीर्तितम् ॥ २५८ ॥

ज्ञानस्य तरतीत्यादौ श्रुतौ तद्भुशः श्रुतम् ।
अतस्तयोः पृथङ् मुक्तावुपयोगोऽत्र वर्ण्यते ॥ २५९ ॥

विरोधपरिडाराय तयोः श्रुत्योर्यथोक्तयोः ।
वेदान्तवाक्यजज्ञाननिश्चितात्मैक्यशालिनः ॥ २६० ॥

संन्यासपूर्वको योगः सर्ववृत्तिविनिग्रहः ।
तस्माद्भिश्चुद्धसत्त्वाश्च भोगव्यावृत्तयेतसः ॥ २६१ ॥

अतो नियमनासक्ता यतयः परिकीर्तिताः ।
ज्ञानं तत्त्वस्य संस्कृत्याविद्याया विनिवर्तकम् ॥ २६२ ॥

त्यागो निवर्तयेद्भोगं चित्तशुद्धेस्तु कार्णम् ।
एति मुक्तौ तयोरुक्ता पृथगेवोपयोगिता ॥ २६३ ॥

ब्रह्मसंदर्शने जते ते संसारविलक्षाणाः ।
वैलक्षाण्यद्योतनार्थस्तुशब्दः परिकीर्तितः ॥ २६४ ॥

अज्ञानाशे देहस्य पतनावसरः स्मृतः ।
परान्तकालो भूयश्च देहग्रहणवर्तनात् ॥ २६५ ॥

तस्मिन् सर्वे विमुख्यन्ते देवा वा मानुषास्तथा ।
उत्तमाधमभावस्तु भवेदत्राप्रयोजकः ॥ २६६ ॥

जगद्धेतुतयोत्कृष्टममृतं नाशवर्जितम् ।
तत्त्वज्ञानं विना लब्ध्वाव्याकृतं परिकीर्तितम् ॥ २६७ ॥

अव्याकृताद्भिमुख्यन्ते ज्ञानिनो देहपाततः ।
editor: तलाल अवेत्यर्थः ।

अज्ञानिनस्तु प्रलये देहबन्धी गतेऽपि य ॥ २६८ ॥

अज्ञानात्र हि मुख्यन्ते मुख्यन्ते ज्ञानिनस्तदा ।
देहं विपाप्ममित्याद्या व्याभाताः पद्यरूपतः ॥ २६९ ॥

न्यायरत्नावलीग्रन्थे इति यात्रोपरम्यते ।

इति दशमोऽनुवाकः

footnote इतः परमेकादशाद्वादशानिवाकौ न विद्यते ।

आदित्यो वा ओष अतन्माण्डलं तपति तत्र ता ऋचस्तदृथा
मण्डलं ५

स ऋचां लोकोऽथ य ओष अतस्मिन्माण्डलेऽर्चिर्दीप्यते तानि
सामानि स

साम्नां लोकोऽथ य ओष अतस्मिन्माण्डलेऽर्चिषि पुरुषस्तानि
यजूं ५ षि स यजुषा मण्डलं ५ स यजुषां लोकः सैषा
त्रयैव

विद्या तपति य ओषोऽन्तरादित्ये छिरण्मयः पुरुषः ।

14

रविभिम्बे परेशस्योपासनं कथ्यतेऽधुना ॥ २१० ॥

पूर्वानुवाकाभिहितो यो नारायणशब्दितः ।

स अथ रविर्गोपा वरते परमेश्वरः ॥ २११ ॥

दृश्यमानं रवेरेतद्भर्तुवाकारमण्डलम् ।

तेजःपुञ्जं तपत्युष्णं तत्र तस्मिंश्च मण्डले ॥ २१२ ॥

ताः प्रतिष्ठा ऋचः सन्ति तत्तस्मात्कारणादृचः ।

निष्पादितं मण्डलं स्यादृचस्तन्मानिदेवताः ॥ २१३ ॥

तासां स बिम्बभागोऽयं निवासः परिकीर्तितः ।

ऋगात्मकत्वं बिम्बस्य ध्यात्वाथ तदनन्तरम् ॥ २१४ ॥

यदेतन्मण्डले तेजो भास्वरं सम्प्रकाशते ।

तानि तेजःस्वरुपाणि सामानीति विचिन्तयेत् ॥ २१५ ॥

सोऽर्चिर्भागो निवासः स्यात्साम्नां तदभिमानिनाम् ।

सामध्यानान्तरं य यिजृत्तयेद्यजुरात्मकम् ॥ २१६ ॥

शास्त्रप्रसिद्धो देवात्मा मण्डलेऽर्चिषि वरते ।

तानि देवस्वरुपाणि यजूंषीति विचिन्तयेत् ॥ २१७ ॥

जयुरात्मा स य पुमान्यजुषा कृतमण्डलम् ।

इति ध्यायेद्यजुर्भागः स यजुर्वेवतालयः ॥ २१८ ॥

યન્મણ્ડલં યદર્થિશ્ચ તત્રત્યપુરુષશ્ચ યઃ ।
 એતત્રિતયરૂપૈષા વિદ્યા ત્રય્યેવ ભાસતે ॥ ૨૭૯ ॥
 editor: ઋગ્યજુઃસામાન્તિકૈવેત્યર્થઃ ।
 અત્રોક્તો યઃ પુમાનેષ રવિમણ્ડલમધ્યગઃ ।
 હિરણ્યમયોઽસ્તિ તત્ત્વં ચ પ્રસિદ્ધમિતરત્ર હિ ॥ ૨૮૦ ॥
 હિરણ્યમયત્વં ચ શાખાન્તરે પ્રસિદ્ધમિત્યર્થઃ । - અથ ય
 એષોઽન્તરાદિત્યો હિરણ્યમયઃ પુરુષો દૃશ્યતે - ઇતિ શ્રુતેઃ
 (છન્દોગ્યે ૧-૩-૩)૪
 ઇતિ ત્રયોદશોઊવાકઃ
 આદિત્યો વૈ તેજ ઓજો બલં યશશ્ચક્ષુઃ શ્રોત્રમાત્મા મનો
 મન્યુર્મનુર્મૃત્યુઃ
 સત્યો મિત્રો વાયુરાકાશઃ પ્રાણો લોકપાલઃ કઃ કિં કં
 તત્સત્યમન્નમમૃતો
 જીવો વિશ્વઃ કતમઃ સ્વયમ્ભુ બ્રહ્મૈતદમૃત એષ પુરુષ એષ
 ભૂતાનામધિપતિર્બ્રહ્મણઃ સાયુજ્ય ✨
 સલોકતામાપ્રોત્યેતાસામેવ
 દેવતાના ✨ સાયુજ્ય ✨ સાર્ષ્ટિતા ✨
 સમાનલોકતામાપ્રોતિ ય એવંવેદેત્યુપનિષત્ ।
 15.1
 સર્વાત્મકત્વરૂપં ચ પ્રાહોપાસ્યગુણં રવેઃ ।
 ઉપાસ્યત્વેન યઃ પ્રોક્તઃ પૂર્વમર્કઃ સ એવ ય ॥ ૨૮૧ ॥
 તેજાધિપત્યન્તસમસ્તજગદાત્મકઃ ।
 બલહેતુર્ભવેદોજો દેહશક્તિર્બલં સ્મૃતમ્ ॥ ૨૮૨ ॥
 આત્મા દેહો મનિશ્ચત્તં મન્યુઃ ક્રોધઃ સમીરિતઃ ।
 મનુઃ સ્વાયંભુવાદિઃ સ્યાન્મૃત્યુર્યમ ઉદીરિતઃ ॥ ૨૮૩ ॥
 સ્યુર્દેવતાવિશેષાસતુ સત્યાધાસ્તે ય સંસ્કૃટાઃ ।
 કઃ પ્રજાપતિરિત્યુક્તઃ કિંશબ્દેન તદુચ્યતે ॥ ૨૮૪ ॥
 વાચા વિશેષતો વક્તુમયોગ્યં વસ્તુ યદ્ભવેત્ ।
 કં સુખં તત્પરોક્ષં સ્યાત્સત્યં ત્વનૃતવર્જતમ્ ॥ ૨૮૫ ॥
 અન્નં વ્રીહ્યાદિરાયુસ્તુ શતંસવત્સરાદિકમ્ ।

अमृतो मृतिडीनः स्याच्चिदात्मा जुव उच्यते ॥ २८६ ॥

स य द्देवविभेदेन विश्वो नानाविधः स्मृतः ।

अतीव सुभृषोऽयं कतमः परिकीर्तितः ॥ २८७ ॥

अनुत्पन्नः स्वयंभुः स्याच्छान्दसं तु स्वयं त्विति ।

प्रजापालकराजादिः प्रजापतिरितीरितः ॥ २८८ ॥

ऽतिः प्रदर्शनार्थः स्यादित्यादिसकलस्य य ।

आदित्यजत्वादादित्यः संवत्सर उदीरितः ॥ २८९ ॥

य शेष पुरुषः सर्वः स श्वेव प्राणिनामपि ।

भवत्यधिपतिः स्वामीत्येवं मन्त्रार्थं ऽरितः ॥ २९० ॥

सर्वः सर्वात्मक इत्यर्थः ।

उक्त्वोपास्यगुणानेवं कृलमत्र प्रदर्शयते ।

उपास्ते यः पुमानेव स सायुज्याधवापुयात् ॥ २९१ ॥

ऽिरण्यगर्भोपास्तिश्च तद्दुग्गानामुपसनम् ।

ऽत्युपास्तिर्द्विधाद्ये य भावनातिशये सति ॥ २९२ ॥

ऽिरण्यगर्भसायुज्यं तादूयं प्रतिपद्यते ।

भावनामन्ततायां य तत्सालोक्यं समश्नुते ॥ २९३ ॥

द्वितीये भावनाधिक्ये देवसायुज्यमश्नुते

भावनामध्यतायां य समानैश्चर्यमश्नुते ॥ २९४ ॥

तन्मान्द्ये य सलोकत्वमिन्द्रादीनां प्रपद्यते ।

श्वेवं शलस्यविधोक्ता समाप्तिमगमश्नुता ॥ २९५ ॥

ऽति यतुर्दृशोऽवाकः

धृष्टिः सूर्य आदित्योर्मर्ययन्ति तपः सत्यं मधु क्षरन्ति

तद्ब्रह्म तदाप आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः

सुवरोम् ।

15.2

धृष्टिर्दीप्तियुतः सूर्यः सूर्यं इत्यभिधानवान् ।

आदित्य अदितेः पुत्रः सोऽलमस्मि तथाविधम् ॥ २९६ ॥

editor: ओमित्यस्यार्थमाह—सोऽलमिति । तथाविधमादित्यमित्यन्वयः

।

आदित्यं पुरुषाः सर्वेऽप्यर्चयन्ति इलार्थिनः ।

तमादित्यं समुद्दिश्य तपः कुर्वन्ति साधवः ॥ २९७ ॥

समर्पयन्ति नैवेद्यं मधुक्षीरादिकं बुधाः ।

तदादित्यात्मकं वस्तु वेदो वा ब्रह्म वा परम् ॥ २९८ ॥

editor: परं ब्रह्मेत्यन्वयः ।

आदित्यरूपं तस्यापो वृष्टिनिष्पादकत्वतः ।

याः समुद्रादिगा आपो यज्ज्योतिर्दण्डनादिकम् ॥ २९९ ॥

मधुरादिरसो यश्च यत्सुधासंज्ञकामृतम् ।

यद्ब्रह्मन्नजातं य ये य भूराद्यस्त्रयः ॥ ३०० ॥

editor: लोका इति शेषः

आदित्यरूपं तत्सर्वमोमित्यर्थः प्रकीर्तितः ।

इति पञ्चदशोऽनुवाकः

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमोऽस्तु ।

पुरुषो वै रुद्रः सन्महो नमो नमः ।

विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं य

यत् ।

सर्वो ऽप्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

24

रुद्रः प्रसिद्धो गौरीशः सर्वः सर्वात्मकः स्मृतः ॥ ३०१ ॥

शुवःशुपेण देडेषु समस्तेषु प्रवेशतः ।

editor: सर्वात्मकत्वे डेतुमाड—शुवेति ।

मनोऽस्तु तस्मै रुद्राय सर्वरुपाय शंभवे ॥ ३०२ ॥

यश्चिदात्मास्ति पुरुषो विनाश्य प्रकृतिं जडाम् ।

स भक्तानुग्रहायैव रुद्रमूर्त्यावभासते ॥ ३०३ ॥

सन्महोऽबाधितं तेजः सदेवेत्यादिकश्रुतेः ।

अबाध्यस्वप्रकाशाय नतिरस्तु पुनः पुनः ॥ ३०४ ॥

यज्जडं विश्वमस्तीदं यद्भूतं येतनात्मकम् ।

इत्थं चिदचिदात्मत्वाच्चित्रं यद्भुवनं जगत् ॥ ३०५ ॥

तत्रापि यज्जगज्जातं जायमानं य यज्जगत् ।

स सर्वोऽपि प्रपञ्चोऽयमेव रुद्रो हि वस्तुतः ॥ ३०६ ॥

न निरुपयितुं शक्यं तद्धि तद्व्यतिरेकतः ।

तस्मै रुद्राय भजते नमोऽस्तु सकलात्मने ॥ ३०७ ॥

एति षोडशोऽनुवाकः

कद्रुद्राय प्रयेतसे मीढुष्टमाय तव्यसे । वोयेम

शंतम ५ ५६ ।

सर्वो ऽयेष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

25

श्वाघार्थकत्यधातूत्थं प्रशंसामाह कल्पम् ।

ततः प्रशस्तरुद्राय कद्रुद्राय प्रयेतसे ॥ ३०८ ॥

प्रकटज्ञानयुक्ताय कामसेकृतमाय य ।

कामप्रदाय स्तव्याय स्तोतुं योग्याय तव्यसे ॥ ३०९ ॥

५६ ५६यवर्तित्वात्तद्रूपाय य शंतमम् ।

वयः सुप्रतमं स्तोत्रं कथयाम भडेश्चर ॥ ३१० ॥

सर्वो ऽतीत्यादिकं वाक्यं व्याख्यातं पूर्वमेव हि ।

एति सप्तदशोऽनुवाकः

नमो ऽहिरण्यभाजवे ऽहिरण्यपतयेऽम्बिकापतये उमापतये

पशुपतये नमो नमः ॥

22

i.v. has hiraNyavarNAya hiraNyarUpAya

after hiraNyabAhave

अत्र वाडुपदं ज्ञेयं समस्ताऽङ्गोपलक्षणात् ॥ ३११ ॥

सुवर्णमयदेहाय स्वभक्तानुजिघृक्षया ।

जगन्माताम्बिक तस्याः पतिर्भर्ता समीरितः ॥ ३१२ ॥

ब्रह्मविधात्मको देहस्तस्याश्चोमापदोदितः ।

तादृश्याः स्वामिने तस्मै नतिरस्तु पुनः पुनः ॥ ३१३ ॥

अनुवाकत्रयेणैवं ये मन्त्राः परिकीर्तिताः ।

तेषां त्वरितरुद्राप्या प्रसिद्धा मन्त्रकल्पतः ॥ ३१४ ॥

editor: मन्त्रकल्पेष्वित्यर्थः ।

रुद्राध्यायजपे जप्याः कल्पेषु परिकीर्तिताः ।

editor: रुद्राध्यायजपशेषत्वेन विनियोगमाह—रुद्रेति ।

इत्यष्टशोडशुवाकः

footnote इतः परं षट्त्रिंशानुवाकपर्यन्तं न विवृतम् ।

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मा विशान्तक-

स्तेनाग्नेनाध्यायस्व ॥

74, internet version splits after vishAntakaH

दृष्टयस्पर्शमन्त्रोऽयमधुना परिकीर्त्यते ॥ ३१५ ॥

वायूनामिन्द्रियाणां य दृढग्रथनसाधनम् ।

भवति त्वमलंकार दृष्टयस्थानसंस्थितः ॥ ३१६ ॥

तवाभिमानी रुद्रो यस्तद्रूपस्त्वं विनाशकः ।

दुःखस्य भूत्वा विश मां प्रविष्टो मद्गर्भव ॥ ३१७ ॥

अग्नेन तेन भुक्तेन मामाध्यायस्य वर्धय ।

editor: त्वं दुःखस्य विनाशको भूत्वेत्यन्वयः ।

इति सप्तत्रिंशोऽनुवाकः

अऽऽगुष्ठमात्रः पुरुषोऽऽगुष्ठे य समाश्रितः ।

इशः सर्वस्य जगतः प्रभुः प्रीणातु विश्वभुक् ॥

71

क्षुधादिजन्मविक्षेपे प्रशान्ते सति येतसः ॥ ३१८ ॥

स्वस्ववृत्तानुसंधाने उेतुर्मन्त्र उदीर्यते ।

editor: येतसो विक्षेप इत्यन्वयः

दृत्पुण्डरीकमध्यस्थं नभः स्वाऽऽगुष्ठमानकम् ॥ ३१९ ॥

तत्रावस्थितभुष्टिश्च तावती परिकीर्तिता ।

तदवस्थिन्नश्रुवश्च पुरुषोऽऽगुष्ठमानकः ॥ ३२० ॥

स्वीयज्ञानक्रियाशक्त्या स याऽऽगुष्ठं समाश्रितः ।

यकारान्मस्तकं तद्भदेवं यापादमस्तकम् ॥ ३२१ ॥

व्यापीत्यर्थः स योपाधिं विना वास्तववृत्ततः ।

नियन्ता सर्वजगतो विश्वभुक् प्रभुरीश्वरः ॥ ३२२ ॥

अनेन भुजनेनायं प्रीतो भवति शाश्वतः ।
 धृत्यष्टत्रिंशोऽनुवाकः
 मेधा देवी जुषमाणा न आगाद्विश्वायी भद्रा
 सुमनस्थमाना ।
 त्वया जुष्टा जुषमाणा दुरुक्ता-भृङ्गदेम विद्यथे सुवीराः
 ॥

41.1

श्रुवेश्चरैक्यज्ञानायै मेधा देवी प्रशस्यते ॥ ३२३ ॥
 ग्रन्थार्थधारणे शक्तिर्मेधा तदभिमानिनी ।
 देवी नः प्रीयमाणागाद्यात्वस्मान्प्रतीश्वरी ॥ ३२४ ॥
 विश्वमञ्चति विश्वायी सर्वसंग्रहणक्षमा ।
 अनुग्राहकमस्माकमिच्छन्ती शोभनं मनः ॥ ३२५ ॥
 भद्रात एव कल्याणी देव्यागच्छतु नः प्रति ।
 त्वया जुष्टा गृहीतास्तु वयं देवभङ्गिःस्थितान् ॥ ३२६ ॥
 श्रेयोविरोधि-नः शब्दानभयन्तः सुपुत्रका ।
 editor: गृहीताः, अनुगृहीता धृत्यर्थः ।
 सुवीराः साधुशिष्याश्च विद्यथेऽनुष्ठिते सति ॥ ३२७ ॥
 यागे विशुद्धमनसो ब्रह्म यत्कथयाम तत् ।
 त्वया जुष्ट ऋषिर्भवति देवि
 त्वया ब्रह्मागतश्रीरुत त्वया ।
 त्वया जुष्टश्चित्रं विन्दते वसु
 सा नो जुषस्व द्रविणेन मेधे ॥

41.2

त्वया देवि गृहीतोऽमु स्यादतीन्द्रियदर्शनः ॥ ३२८ ॥
 त्वया जुष्टः पुमान्ब्रह्मा भवतीह प्रजापतिः ।
 editor: अनुगृहीत धृत्य-वयः । ब्रह्मा ; ङिरण्यगर्भ धृत्यर्थः ।
 उतापि य त्वया जुष्टः प्राप्तसम्पदृभवत्ययम् ॥ ३२९ ॥
 अत एव त्वया जुष्टो गोभूडेमादिकं धनम् ।
 लभते विविधं मेधे सा त्वं स्वेन गृहाण नः ॥ ३३० ॥

editor: स्वेन ; धनेनानुगृहाणेत्यर्थः ।

छत्येकोनयत्वरिंशद्विंशोऽनुवाकः

मेधां म छन्दो ददातु मेधां देवी सरस्वती ।

मेधां मे अश्विनावुभावाधत्तां पुष्करञ्ज

42.1, internet version has puShkarasrajau ।

मेधां ददातु मे शक्रो दत्तां देवी सरस्वती ।

उभावयश्विनौ देवौ मख्यं प्रयच्छताम् ॥ 339 ॥

पद्ममालासमायुक्तौ शिष्टं स्पष्टार्थमीरितम् ।

छति यत्वरिंशोऽनुवाकः

अप्सरासु या मेधा गन्धर्वेषु य यन्मनः ।

देवी मेधा सरस्वती स मां मेधा

सुरभिर्जुषताम् ॥

42.2

internet version has cha after apsarAsu svAhA here

या मेधास्ति सुरस्त्रीषु गन्धर्वेषु य यन्मनः ॥ 332 ॥

मेधात्मकं देवनिष्ठा या य मेधा मनुष्यजा ।

मनुष्येषु बहुल्लेषु स्थिता सा सकला य माम् ॥ 333 ॥

जुषतां सेवतां मेधा सर्वकामदुघा सती ।

छत्येकयत्वरिंशोऽनुवाकः

आ मां मेधा सुरभिर्विचन्द्रपा छिरण्यवर्णा जगती जगम्या ।

उर्जस्वती पयसा पिन्वमाना सा मां मेधा सुप्रतीका

जुषताम् ॥

43

मामागच्छतु मेधेति क्रियाश्यालुतिरिष्यते ॥ 334 ॥

सुरभिः शुभगन्धाढ्या यद्वा कामदुघा भवेत् ।

क्षमत्वाद्बहुविधाया धारणे बहुरूपिणी ॥ 335 ॥

सर्वगत्वाज्जगद्द्रूपा जगम्या पुरुषार्थिभिः ।

भृशं गम्या भलवती क्षीरादिकरसेन माम् ॥ 336 ॥

पिन्वमाना प्रीणयन्ती सा तादृग्गुणसंयुता ।

मेधा मां सुसुप्ती भूत्वा जृषतां सेवतां सदा ॥ 339 ॥

editor: ॐर्जस्वतीत्यस्यार्थो भलवतीति ।

ॐति द्वियत्वर्शिशोऽध्यायः

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमः ।

भवे भवे नातिभवे भवस्व माम् । भवोद्भवाय नमः ॥

17

मेधाविनो ज्ञानसिद्धयै कथ्यन्ते मन्त्रसत्तमाः ।

सद्योजाताभिधं वक्त्रं पश्चिनं परमेशितुः ॥ 33८ ॥

तद्रूपं परमेशानं प्रपद्यामि भजाम्यहम् ।

नमोऽस्तु सद्योजाताय पश्चिमास्थस्वऋषिणे ॥ 33९ ॥

तत्तज्जन्मनिमित्तं मां न भजस्व न थोदय ।

किं तर्ज्यतिभवे देव जन्मातिक्रमसिद्धये ॥ 3४० ॥

भजस्व तत्त्वज्ञानाय मां प्रेरय भुञ्जश्चर ।

ॐति त्रियत्वर्शिशोऽध्यायः

वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः रुद्राय

नमः कालाय नमः कलविकरण्याय नमो भलविकरण्याय नमो

भलप्रमथाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो

मनोन्मनाय नमः ॥

18

internet version sums more: shreShThAya namo before rudrAya,

balAya namo before balapramathAya

ॐ६७वक्त्रात्मको ज्ञेयो वामदेवः प्रकीर्तितः ॥ 3४१ ॥

तद्विग्रहविशेषाः स्थुरेते ज्येष्ठदिनामकाः ।

वामदेव्यादिशक्तीनां नवानां शिवपीठके ॥ 3४२ ॥

पतयो नव तेभ्योऽपि नमस्करोऽस्तु नित्यशः ।

ॐति यतुश्चत्वर्शिशोऽध्यायः

अधोरेभ्योऽथ धोरेभ्यो धोरधोरतररेभ्यः सर्वतः शर्व

सर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः ॥

19

અઘોરણામકો દેવો દક્ષિણાસ્યાત્મકઃ શિવઃ ॥ ૩૪૩ ॥

તદ્વિગ્રહા અઘોરાઃ સ્યુઃ પ્રશાન્તાઃ સાત્વિકત્વતઃ ।

અન્યે તુ રાજસત્વેન ઘોરાઃ સ્યુરપરે પુનઃ ॥ ૩૪૪ ॥

ઘોરાદપિ ઘોરતરાસ્તામસત્વેન હેતુના ।

હે શર્વ રુદ્રરૂપેભ્ય સર્વેભ્યસ્તેભ્ય એવ ચ ॥ ૩૪૫ ॥

સર્વતઃ સર્વદેશેષુ સર્વદા નતિરસ્તુ નઃ ।

ઇતિ પચ્ચયત્વરિંશોઽધ્યાયઃ

તત્પુરુષાય વિદ્મહે મહાદેવાય ધીમહિ । તન્નો રુદ્રઃ

પ્રચોદયાત્ ॥

20

અત્ર તત્પુરુષો નામ પ્રાગ્વક્ત્રાત્મક ઈરિતઃ ॥ ૩૪૬ ॥

દ્વિતીયાર્થે ચતુર્થી સ્યાત્તાદૃશં વિદ્મહે શિવમ્ ।

ગુરુશાસ્ત્રમુખાજ્ઞાત્વા મહાદેવં ચ ધીમહિ ॥ ૩૪૭ ॥

ધ્યાયેમ તસ્માદ્દુરો નઃ પ્રેરયત્વાત્મસંવિદે ।

ઇતિ ષટ્ચત્વરિંશોઽનુવાકઃ

ઈશાનઃ સર્વવિદ્યાનામીશ્વરઃ સર્વભૂતાનાં

બ્રહ્માધિપતિર્બ્રહ્મણોઽધિપતિર્બ્રહ્મા શિવો મે અસ્તુ સદા શિવોમ્

21

ઊર્ધવવક્ત્રો મહાદેવો વેદશાસ્ત્રાદિકાશ્ચ યાઃ ॥ ૩૪૮ ॥

ચતુઃષષ્ટિકલાસ્તાસામીશાનઃ સ્યાન્નિયામકઃ ।

ઈશ્વરઃ સર્વભૂતાનાં નિયન્તા સર્વદેહિનામ્ ॥ ૩૪૯ ॥

વેદસ્થાપ્યધિકત્વેન પાલકો બ્રહ્મણસ્તથા ।

પ્રજાપતેરધિપતિર્બ્રહ્માખ્યઃ પરમેશ્વરઃ ॥ ૩૫૦ ॥

શિવો મમાનુગ્રહાય શાન્તો ભવતુ સર્વદા ।

સદાશિવો સ એવાહં ભવામિ પરમેશ્વરઃ ॥ ૩૫૧ ॥

editor: ઓમ્ ; અહં ભવામીત્યર્થઃ

ઇતિ સમચત્વરિંશોઽધ્યાયઃ

ઇત્યં પચ્ચ બ્રહ્મમન્ત્રાઃ પચ્ચવક્ત્રનિરૂપકાઃ ।

તત્ત્વધીહેતવઃ પ્રોક્તાસ્તજ્ઞાનપ્રતિબન્ધકમ્ ॥ ૩૫૨ ॥

ब्रह्मलत्यादि यत्पापं तद्विनाशनहेतवः ।

त्रिसुपर्णाभिधा मन्त्रा वक्ष्यन्ते बोधसिद्धये ॥ ३५३ ॥

ब्रह्ममेतु माम् । मधुमेतु माम् । ब्रह्ममेव मधुमेतु माम् ।
यास्ते सोम प्रजा वत्सोऽभि सो अहम् । दृष्वप्रहन्
दृशुष्यह ।

यास्ते सोम प्राणा स्तां जुहोमि ।

त्रिसुपर्णमयायितं ब्राह्मणाय दधात् । ब्रह्मलत्यां वा
अते द्रन्ति । ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णां पठन्ति । ते सोमं
प्राप्नुवन्ति ।

आ सलस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति । ओम् ॥

38

मामेतु परमं ब्रह्म मधु माधुर्यसंयुतम् ।

परमानन्दरूपं यन्मामवाप्नोतु वस्तु तत् ॥ ३५४ ॥

अत्यन्तमर्थभेदोऽस्ति न ब्रह्ममधुशब्दयोः ।

अप्येतेकरसं वस्तु मामेतु प्रतिपद्यताम् ॥ ३५५ ॥

editor: ब्रह्ममेवेत्यादिवाक्यस्यार्थमाह—अत्यन्तमित्यादिना ।

यास्त्युमा ब्रह्मविद्याभ्या तद्युक्त परमेश्वर ।

तव देवमनुष्याद्याः प्रजा याः सन्ति ता अपि ॥ ३५६ ॥

सोऽहं वत्सो बालकः स्यां तासां मध्ये हि बालवत् ।

अहं त्वत्तरणायोग्यस्तस्मात्संसारघातक ॥ ३५७ ॥

दुःखं विनाशयात्यन्तं हे सोम परमेश्वर ।

editor: श्रुतौ अभीति ; अभिलक्ष्येत्यर्थः । दृशुष्यह ;

दुःखमुत्सर्षेणाभिलव ।

वर्णविकारश्लान्तसः । तद्विदमाह—दुःखं

विनाशयात्यन्तमिति ।

ते प्राणवृत्तयो याः स्थुस्तदीयास्त्वत्कृतत्वतः ॥ ३५८ ॥

जुहोमि त्वयि तान् प्राणान्मनो वागाद्यो हि मे ।

त्वया विनिर्मितत्वेन त्वदीया अेव तानतः ॥ ३५९ ॥

त्वय्येव संडरामीश विषयेभ्यो निरुध्य तान् ।
 त्वदेकचित्तो भूयासं तथैवानुगृहाण माम् ॥ ३६० ॥
 त्रिसुपर्णास्य मन्त्रस्य माहात्म्यं ब्रह्मणोदितम् ।
 नापृष्टः कस्यचिद् ब्रूयादिति शास्त्रानुसारतः ॥ ३६१ ॥
 कृतायां शिष्ययाच्यायां पश्चाद्विधोपदिश्यते ।
 धर्मं तु त्रिसुपर्णाभ्यं मन्त्रं याच्यां विनैव च ॥ ३६२ ॥
 विप्रार्योपदिशेत्तेन ङ्युपदेशेन ये द्विजाः ।
 त्रिसुपर्णां जपन्त्येते घ्नन्ति ब्रह्मवधं द्विजाः ॥ ३६३ ॥
 ततः पापेन रडिताः सोमयोगं प्रजन्ति ते ।
 उमासडितमीशानं प्राप्नुवन्तीति किंयन ॥ ३६४ ॥
 यस्यां पङ्क्तौ ब्राह्मणानामुपविष्टा भवन्ति ताम् ।
 सडस्रद्विजपर्यन्तां पङ्क्तिं शुद्धां प्रकुर्वते ॥ ३६५ ॥
 तस्मादो प्राणवार्थोऽस्य परमात्मैव देवता
 त्रिसुपर्णाभ्यमन्त्रस्येत्येवं मन्त्रार्थं धरितः ॥ ३६६ ॥
 ब्रह्म मेधया । मधु मेधया । ब्रह्ममेव मधुमेधया ।
 अधानो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् । परा
 दुःष्वप्रियं सुव । विश्वानि देव सवितर्दुरितानि
 परासुव । यद्भद्रं तन्म tanmama? आसुव
 मधुवाता ऋतायते मधुक्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीर्नः
 सन्त्वोषधीः । मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्वार्थिवं
 रजः । मधुधौरस्तु नः पिता । मधुमात्रो
 वनस्पतिर्भधुमा
 अस्तु सूर्यः । माध्वीर्गावो भवन्तु नः ।
 य धर्मं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात् ।
 भूषाडत्यां वा अयेते घ्नन्ति ।
 ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णां पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति । आ
 सडस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति । ओम् ॥

39 (appears twice in the book version)

गुरुपदिष्टवाक्यस्य तदर्थस्य च धारणे ।

स्यक्तिर्मेधा तथा ब्रह्म लभ्यतां परमेश्वरः ॥ ३६७ ॥

मध्वित्यादिकवाक्यस्य व्याख्यानं पूर्ववद्वभवेत् ।
अधेत्याधा ऋयः पञ्च व्याख्याताः पूर्वमेव च ॥ ३६८ ॥

editor: पूर्वमेव ; आणोरणीयानित्यनुवाक इत्यर्थः ।
वधो ब्राह्मणगर्भस्य राजगर्भस्य वा भवेत् ।
भूण्डत्यावशिष्टं तु यथापूर्वं विबुध्यताम् ॥ ३६९ ॥

इत्येकोनपञ्चशोऽनुवाकः
ब्रह्म मेधवा । मधु मेधवा । ब्रह्ममेव मधु मेधवा ।
ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीना-
मृषिर्विप्राणां
मडिषो मृगाणाम् ।
श्येनो गृह्णाणां स्वधितिर्वनानां
सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥

७ सः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षस-
द्धोता वेदेषदतिथिर्दुरोणसत् ।
नृषद्वरसदृतसद्व्योमसद्वञ्ज
गोञ्ज ऋतञ्ज अद्विञ्ज ऋतं बृहत् ॥

40.1, 2, 3

य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दधात् ।
वीरुत्वां वा अते धन्ति ।
ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णा पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति ।
आसद्वन्नात् पद्विन्ति पुनन्ति । ओम् ॥

40.6

i.v.: ya idaM tri ...
मेधशब्दितयज्ञोऽस्यास्तीति मेधवद्वुच्यते ।
यज्ञाद्विजन्धज्ञानस्य ब्रह्मणो विषयत्वतः ॥ ३७० ॥
ब्रह्म मेधवद्वित्येतज्ज्ञेयं शेषं तु पूर्ववत् ।
ब्रह्मेत्याद्वि यद्वद्वन्द्वं तद्वपि व्याकृतं पुरा ॥ ३७१ ॥
वेदशास्त्रपरिज्ञाता तद्वनुष्ठानतत्परः ।

विप्रोऽभिषिक्तो राजा वा वीरोऽन्यतूर्ववद्भवेत् ॥ ३७२ ॥

ब्रह्महत्यादिदोषा ये ब्रह्मधीप्रतिबन्धकाः ।

त्रिसुपाद्याभ्यमन्त्राः स्युस्तन्महापातकान्तकाः ॥ ३७३ ॥

विप्रमात्रवधस्तत्र ब्रह्महत्या ततोऽधिका ।

भ्रूणहत्या वीरहत्या तस्या अप्यधिका स्मृता ॥ ३७४ ॥

त्रिसुपाद्याभ्यमन्त्राणां यावज्जुवयपात्रणाम् ।

अप्येतादृशपापानां विनिवृत्तिर्भवेद् ध्रुवम् ॥ ३७५ ॥

सुरापानादिपापानां निवृत्तिरिति का कथा ।

editor: पापानाम् ; पातकानामित्यर्थः ।

एति पञ्चाशोऽनुवाकः

footnote एतः परमेकषष्टितमानुवाकपर्यन्तं न विवृतम् ।

footnote यद्यपीत आरभ्य ' न्यास अेवात्यरेयद्य अेवं

वेदेत्युपनिषत्'

एत्यन्तमेकं वाक्यं, तथापि विवृतसौकर्याय ञ्चाऽशो विभञ्ज

निर्दिष्टम् ।

सत्यं परं परं सत्यं सत्येन न

सुवर्गाँल्लोडाञ्च्यवन्ते

कदाचन सता ङ्छि सत्यं तस्मात्सत्ये रमन्ते

78.1

नरस्य ज्ञानयोग्यस्य महापापादिनाशतः ॥ ३७६ ॥

परमेतृष्टतां वक्तुं न्यासस्य ज्ञानहेतुषु ।

सत्याद्यैकादशोत्कृष्टा वक्तव्या ज्ञानहेतवः ॥ ३७७ ॥

editor: नरस्य वक्तव्या एत्यन्वयः । प्रतियोगित्वेनेति शेषः ।

प्रथमं साधनं तत्र सत्यमत्र निरूप्यते ।

यथादृष्टे प्रमाणेन तथोक्तिः सत्यमुच्यते ॥ ३७८ ॥

पुमर्थहेतुषूत्कृष्टं परं तस्य प्रकीर्तितम् ।

तत्रादरार्थं भूयश्च परं सत्यमितीरितम् ॥ ३७९ ॥

यद्वा यथा परं ब्रह्माभाध्यं सत्यमिदं तथा ।

व्यावहारिकबाधस्य शब्दित्येन प्रकृत्याम् ॥ ३८० ॥

विवक्षित्वा परं सत्यमिति दृष्टान्ततः स्मृतम् ।
यावज्जुवं यथार्थोक्त्या स्वर्गलोकात्कदाचन ॥ ३८१ ॥

न प्रथ्युताः स्युरन्धे तु स्वर्गं प्राप्यापि पुण्यतः ।
अनृतप्रोक्तिदोषेणाननुभूयैव कर्मणः ॥ ३८२ ॥

कृत्वं पूर्णतया स्वर्गाध्यवन्तेऽनृतवादिनः ।
यथार्थवचनं यस्मात्सतां सन्मार्गवर्तिनाम् ॥ ३८३ ॥

संभन्धि तस्मात्केचित्तु सतामिदमिति श्रुतेः ।
editor: श्रुतेः ; व्युत्पत्तेरित्यर्थः ।
उत्कृष्टतेतुर्भोक्षस्य सत्योक्तिरिति वादिनः ॥ ३८४ ॥

सत्ये रमन्ते कीडन्ते तस्मिन्नेव मनीषिणः ।
editor: एति वादिनः केचिन्मनीषिणः तस्मिन्नेव सत्ये रमन्त एत्यन्वयः ।
भोक्षस्येति ; भोक्षतेतुज्ञानस्य डेतुरित्यर्थः । अवेमत्रोऽपि ।

तप एति तपो नानशनात्परं यद्धि परं तपस्तद्
दुर्धर्षं तद् दुराधष तस्मात्तपसि रमन्ते
78.2

अेकं मतं कीर्तयित्वा द्वितीयं मतमुच्यते ॥ ३८५ ॥

तपः परं भोक्षतेतुरिति केचित्प्रयक्षते ।
तीर्थयात्राजपादीनि तपांस्यन्यानि भूरिशः ॥ ३८६ ॥

तथाप्यनशनं तेषु समस्तेषु परं भवेत् ।
उपवासादनशानात्र परं विद्यते तपः ॥ ३८७ ॥

कृच्छ्रादिकं यत्तपोऽस्ति तत्सोढुं शक्यमेव न ।
अत एव दुराधर्षमासमन्ताच्छरीरिणाम् ॥ ३८८ ॥

तस्य सोढुमशक्यत्वं सर्वेषामनुभूयते ।
तस्मात्केचिद्रमन्तेऽस्मिन् कृच्छ्रयान्द्रायणैरिडेके ॥ ३८९ ॥

editor: तस्य ; तपस एत्यर्थः ।
इम एति नियतं ब्रह्मचारिणस्तस्माद्दमे रमन्ते

78.3
इमो वाङ्मयेन्द्रियाणां स्याद्विषयेभ्यो निवर्ततम् ।
स अवे मुक्तिडेतुः स्यादिति नैष्ठकवर्णिनः ॥ ३९० ॥

મન્યન્તે સર્વદા તસ્માદ્રમન્તે દમ એવ તે ।

શમ ઇત્યરણ્યે મુનસ્તમાચ્છમે રમન્તે

78.4

ક્રોધાદિદોષરાહિત્યં મનસઃ શમ ઉચ્યતે ॥ ૩૯૧ ॥

સ એવ મુક્તિહેતુઃ સ્યાદિત્યરણ્યનિવાસિનઃ ।

મન્યન્તે મુનયસ્તસ્માદ્રમન્તે શમ એવ તે ॥ ૩૯૨ ॥

દાનમિતિ સર્વાણિ ભૂતાનિ પ્રશ્નં સન્તિ દાનાત્રાતિદુષ્કરં

તસ્માદ્દાને રમન્તે

78.5

સ્વીયાનાં ભૂગવાદીનાં શાસ્ત્રપ્રોક્તેન વર્તના ।

સ્વસ્વસ્ય ત્યાગપૂર્વં યત્પરસ્વત્વપ્રસજ્જનમ્ ॥ ૩૯૩ ॥

તદાનમેવ પરમં મત્વા મોક્ષસ્ય સાધનમ્ ।

સ્તુવન્તિ સકલા દાનાદત્યન્તં નાસ્તિ દુષ્કરમ્ ॥ ૩૯૪ ॥

દૃશ્યન્તે ધનરક્ષાર્થં ત્યજન્તોઽસૂનપિ પ્રિયાન્ ।

તસ્માદ્દોભૂહિરણ્યાદેદાને સક્તિ પ્રકુર્વતે ॥ ૩૯૫ ॥

ધર્મ ઇતિ ધર્મેણ સર્વમિદં પરિગૃહીતં

ધર્માત્રાતિદુષ્કરં તસ્માદ્ધર્મે રમન્તે

78.6

સ્મૃત્યાદ્યુક્તં તટાકાદેર્નિર્માણં ધર્મ ઉચ્યતે ।

સ એવ મુક્તિહેતુઃ સ્યાદિતિ રાજાદયો નરાઃ ॥ ૩૯૬ ॥

મન્યન્તે તેન ધર્મેણ ગૃહીતં સકલં જગત્ ।

તુષ્યન્તિ સ્નાનપાનાઘૈર્નરપક્ષિમૃગાદયઃ ॥ ૩૯૭ ॥

નૈવાસ્તિ દુષ્કરં તસ્માત્રભવોઽસ્મિન્ રતાસ્તતઃ ।

પ્રજન ઇતિ ભૂયાં સસ્તસ્માદ્ભૂયિષ્ઠાઃ પ્રજાયન્તે

તસ્માદ્ભૂયિષ્ઠાઃ પ્રજનને રમન્તે

78.7

પ્રજનં તનયાદીનામુત્પાદનમિતીર્યતે ॥ ૩૯૮ ॥

તસ્યૈવોત્તમહેતુત્વં મન્યન્તે બહવો જનાઃ ।

દરિદ્રૈર્ધનિકૈઃ શિષ્ટૈરશિષ્ટૈશ્ચ પ્રવૃત્તિતઃ ॥ ૩૯૯ ॥

editor: प्रवृत्तितः ; पुत्राद्युत्पादनं इति शेषः ।

तस्मादेकैकलोकस्य याजन्ते भवतः प्रजाः

तस्माद्रमन्ते भवतः पुत्राद्युत्पादने नराः ॥ ४०० ॥

अग्रथं इत्याह तस्मादग्रथं आधातव्या

78.8

अग्रथो गार्हपत्याद्याः परमा मुक्तिहेतवः ।

इत्याह वैदिकः कश्चित्तस्माद्धेतोर्गृहस्थितैः ॥ ४०१ ॥

अग्रथो गार्हपत्याद्या आधातव्या भवन्ति ते ।

editor: वैदिकः , वेदार्थपरः । गृहस्थितैः ; गृहस्थैरित्यर्थः ।

अग्निहोत्रमित्याह तस्मादग्निहोत्रे रमन्ते

78.9

आहितेऽग्रावनुष्ठेयो होमः स्यादग्निहोत्रकम् ॥ ४०२ ॥

तद्दुत्तमं मुक्तिहेतुरिति कश्चन वैदिकः ।

आह तस्मादग्निहोत्रे रमन्ते गृहिणः सदा ॥ ४०३ ॥

यज्ञ इति यज्ञेन हि देवा इदं गतास्तस्माद्यज्ञे रमन्ते

78.10

ज्योतिष्टामादिको यज्ञः परमो भोक्षसाधनम् ।

इति केचन मन्यन्ते वेदार्थासक्तमानसाः ॥ ४०४ ॥

यस्मादाधुनिका देवाः पूर्वानुष्ठितयज्ञतः ।

स्वर्गलोकं गतास्तस्माद्यज्ञे केचिद् बुधा रताः ॥ ४०५ ॥

मानसमिति विद्वाँसस्तस्माद्धिद्वाँस एव मानसे रमन्ते

78.11

विद्वाँसः सगुणज्ञाः स्युर्भनःसाध्यं तु मानसम् ।

उपासनं परं हेतुरित्येते मेनिरे बुधाः ॥ ४०६ ॥

editor: बुधाः ; सगुणब्रह्मविद इत्यर्थः ।

तस्मात्मानस एवैके समासक्ता मनीषिणः ।

वैदिकोपास्तिभागस्य तात्पर्यज्ञानशालिनः ॥ ४०७ ॥

न्यास इति ब्रह्मा ब्रह्मा हि परः परो हि ब्रह्मा तानि वा

अेतान्यवशाणि तेषाँसि न्यास एवात्यरेययत्

78.12

वैधानां कर्मणां त्यागो विधिना न्यास उच्यते ।
 न्यास एवोत्तमो मुक्तेर्लतुः स्यादिति मन्यते ॥ ४०८ ॥
 ब्रह्मा विरायगर्भोऽयं स ब्रह्मा पर एव हि ।
 न तु श्रुवो यथा ततन्मतज्ञैः प्राङ् समीरितः ॥ ४०९ ॥
 यथाप्यसौ देवधारी तथापि पर एव हि ।
 तत्समानज्ञानवत्वात्तच्छिष्यत्वेन हेतुना ॥ ४१० ॥
 सत्यादीनि तपांस्येव निःकृष्टानि तथाप्यतः ।
 editor: तथापि न्यासान्निःकृष्टा इत्यर्थः ।
 संयास एव सर्वाणि तान्यतिकान्तवानयम् ॥ ४११ ॥
 आधिक्यतारतम्यं य तत्र विश्रान्तमिष्यते ।
 य एव वेदेत्युपनिषत् ॥

उपसंहरतीदानीमुक्तमुत्तमसाधनम् ॥ ४१२ ॥

सर्वेभ्यः साध-वेभ्यश्च संन्यासस्य प्रकृष्टताम् ।
 यो वेद तस्य विदुष इत्येवं परिडीर्तिता ॥ ४१३ ॥

विधा रडस्यरूपा स्यादित्यर्थः सद्भिरीरितः ।

इति द्विषष्टतमोऽनुवाकः

प्राजापत्यो ङारुणिः सुपार्णयः प्रजापतिं पितरमुपससार ङिं
 भगवन्तः परमं वदन्तीति तस्मै प्रोवाय

79.1

प्रागुक्तमोक्षलेत्वर्थमुपपादयितुं श्रुतिः ॥ ४१४ ॥

आभ्यायिकां प्रवक्तयेषा गुरुशिष्योक्तिगर्भिणीम् ।
 आरुण्याभ्यः सुपार्णयास्तनयश्च प्रजापतेः ॥ ४१५ ॥

गुरुपसदनं यङ्के पप्रश्च तदनन्तरम् ।

पूज्या मरर्षयो मुक्तेः साधनेष्वपिलेषु य ॥ ४१६ ॥

ङिमुद्दृष्टे वदन्तीति तस्मै गुरुरुवाय सः ।

सत्येन वायुरावाति सत्येनादित्यो रोयते द्रिवि सत्यं वायः

प्रतिष्ठा सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्सत्यं परमं

वदन्ति

79.2

साधनेषु तद्गुक्तेषु प्रथमं वक्ति साधनम् ॥ ४१७ ॥

योऽन्तरिक्षेऽधुना वाति स वायुः पूर्वजन्मनि ।

उरः सन्सत्यवादित्वं परिपाल्यैव सत्यतः ॥ ४१८ ॥

सम्प्राप्य वायुदेवत्वं लोकानुग्रहवाञ्छया ।

सदा यरति सूर्योऽपि पूर्वानुष्ठितसत्यतः ॥ ४१९ ॥

दिवि प्रकाशते सत्यं प्रतिष्ठा वायु उच्यते ।

वायोक्तमनृतं त्वन्यैर्निराडियत षत्यतः ॥ ४२० ॥

प्रतिष्ठा न हि वायः स्यात्सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितम् ।

समस्तव्यवहारोऽपि सत्यवाचि प्रतिष्ठितः ॥ ४२१ ॥

तस्मात्स्यित्सत्यमेव प्रकृष्टं साधनं जगुः ।

editor: अतोऽनृतं न हि वायः प्रतिष्ठेत्यन्वयः ।

तपसा देवा देवतामग्र आयन् तपसार्थयः

सुवस्वविन्दन्तपसा

सपत्नान्प्रणुदामारातीस्तपसि सर्वं प्रतिष्ठितं

तस्मात्तपः परमं वदन्ति

79.3

तत्रासंतुष्टतां दृष्ट्वा द्वितीयं प्राड साधनम् ॥ ४२२ ॥

editor: मुप्रविकासराहित्यलक्षणमपरितोषमारुणोर्दृष्ट्वेत्यर्थः ।

देवा देवत्वमधुना सम्प्राप्ताः पूर्वजन्मनि ।

अनुष्ठितेन तपसा इच्छन्थान्द्रायणादिना ॥ ४२३ ॥

पूर्वाङ्गितेन तपसा स्वर्गं प्राप्ता मदर्षयः ।

वयं य तपसा शत्रून् द्रव्यलाभविरोधिनः ॥ ४२४ ॥

नरांश्चात्र निराकुर्मः समस्तं तपसि स्थितम् ।

तस्माद्द्वन्द्वन्त्यनशनं परमं मोक्षसाधनम् ॥ ४२५ ॥

editor: तपसेति ; अभियारुपतपसेत्यर्थः ।

दमेन दान्ताः किंत्विषमवधून्वन्ति दमेन ब्रह्मचारिणः

सुवस्वगच्छन् दमो भूतानां दुराधर्षं दमे सर्वं

प्रतिष्ठितं तस्माद्दमः परमं वदन्ति

79.4

पूर्वत्रापरितोषेण साधनान्तरमुच्यते ।
 दुःशकं सर्वतः सोढुं दुराधर्षं दमो भवेत् ॥ ४२६ ॥
 अपेक्षतं कृत्वं सर्वं दम अथेव परिष्ठितम् ।
 शमेन शान्ताः शिवमाचरन्ति शमेन नाकं
 मुनयोऽन्वविन्दन्त्यशमो
 भूतानां दुराधर्षं शमे सर्वं प्रतिष्ठितं
 तस्माच्छमः परमं वदन्ति

79.5

कोधादिरडिताश्चित्ते पुमर्थं प्राप्नुयुर्नराः ॥ ४२७ ॥
 शमेन स्वर्गमगमन्नारदाद्या मुनीश्वराः ।
 दानं यज्ञानां वरुथं दक्षिणा लोके दातारं
 सर्वभूतान्युपज्ज्वन्ति दानेनारातीरपानुदन्त दानेन
 द्विषन्तो मित्रा भवन्ति दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं
 परमं वदन्ति

79.6

गोष्ठिरण्यादिदानं स्याद्यज्ञानां दक्षिणा ततः ॥ ४२८ ॥
 श्रेष्ठं लोकेऽपि दातारं वेदशास्त्रविदो जनाः ।
 मूढाश्चैवोपज्ज्वन्ति भटानां धनदानतः ॥ ४२९ ॥
 नृपाः शत्रून्निरायङ्कुः प्रभवा ये द्विषन्ति ते ।
 धनदानेन संतुष्टा भवन्ति सुदृढो जनाः ॥ ४३० ॥
 धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठ प्रजा
 उपसर्पन्ति धर्मिणा पापमपनुदति धर्मं सर्वं प्रतिष्ठितं
 तस्माद्धर्मं परमं वदन्ति

79.7

तटाकादिकनिर्माणं धर्मं धृत्येवमीरितम् ।
 स सर्वप्राणिजातस्य प्रतिष्ठा श्रेय उच्यते ॥ ४३१ ॥
 उपज्ज्वन्ति धर्मिष्ठं लोके सर्वाः प्रजा नराः ।
 धर्माधर्मविवेकार्थमुपगच्छन्ति सर्वशः ॥ ४३२ ॥
 प्रायश्चित्तेन धर्मिणा नाशयन्ति य किंलिषम् ।

प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु प्रजायास्तन्तुं तन्वानः
पितृणामनुणो भवति तदेव तस्थानृणं तस्मात्प्रजननं
परमं वदन्ति

79.8

पुत्रोत्पादनमेवेदं प्रतिष्ठा गृहिणां भवेत् ॥ ४३३ ॥

गृहकृत्यस्य निर्वाढा पुत्र एव न हीतरः ।

ज्यो मनुष्यलोकोऽयं पुत्रेणैवेति हि श्रुतिः ॥ ४३४ ॥

पुत्रपौत्रादिभूपा स्यात्प्रजा तस्याः परंपराम् ।

यथाशास्त्रं वितन्वानः पितृणामनुणो भवेत् ॥ ४३५ ॥

ऋणं तदीयंपुत्रेण सम्यक्प्रत्यर्पितं भवेत् ।

पुत्रोत्पादनमेव स्यादृणापाकरणं पितुः ॥ ४३६ ॥

अग्रयो वै त्रयी विद्या देवयानः पन्था गार्हपत्य ऋक्

पृथिवी रथन्तरमन्वाहार्यपथनः यजुरन्तरिक्षं

वामदेव्यमाहुवनीयः साम सुवर्गो लोको बृहत्तस्मादग्नीन्

परमं वदन्ति

79.9

त्रयोऽग्रयस्त्रयी विद्या वेदैकविहितत्वतः ।

वेदत्रयोक्तकर्माणि यानि तत्साधनत्वतः ॥ ४३७ ॥

देवत्वप्रापको मार्गो यागद्वारेण कीर्तितः ।

किंयायं गार्हपत्योऽग्निर्गवेदात्मक ईरितः ॥ ४३८ ॥

पृथ्वीलोकस्वरूपश्च यद्रथन्तरसाम तत् ।

editor: सामेति ; सामात्मक इत्यर्थः ।

दक्षिणाग्निर्ज्युर्वेदश्चान्तरिक्षात्मकः स्मृतः ॥ ४३९ ॥

वामदेवाप्यसामात्मा भवतीति प्रशस्यते ।

सामदेवः स्वर्गलोको बृहत्सामेति यत् त्रयम् ॥ ४४० ॥

तदात्माहुवनीयः स्यादित्यसौ च प्रशस्यते ।

अग्निदोत्रं सायं प्रातर्गुडाणां निष्कृतिः स्विष्टं

सुदुतं यज्ञकतूनां प्रायणं सुवर्गस्य लोकस्य

ज्योतिस्तस्मादग्निदोत्रं परमं वदन्ति

79.10

अग्निदोत्रं कृतं सायं प्रातश्च गृहनिष्कृतिः ॥ ४४१ ॥

अग्निदोत्रस्य विरडे क्षुधितोऽग्निर्गृहान्दडेत् ।

त्रयसाधनमूल्यं तु निष्कृतिः परिकीर्त्यते ॥ ४४२ ॥

यागो द्रव्यपरित्यागो देवमुद्दिश्य कीर्तितः ।

तत्तद्द्रव्यस्य दडने प्रक्षेपो लोम उच्यते ॥ ४४३ ॥

यज्ञानां य इतूनां य प्रारम्भकमिदं स्मृतम् ।

अत एवाग्निदोत्रं स्यात्स्वर्गलोकप्रकाशकम् ॥ ४४४ ॥

editor: अन्त्याघेयमग्निदोत्रं दर्शपूर्णमासावाग्रयाज्ञं यातुर्मास्थानि

निरुद्धपशुबन्धः

सौत्रामपि चेति सप्त उविर्यज्ञाः । इतुशब्दो यूपवस्तु

सोमयागेषु रुढः ।

अग्निष्टोमोऽत्यग्निष्टोम उच्यते षोडशी

वायपेयोऽतिरात्रोऽमोर्यामश्चेति सप्त

सोमसंस्थाः इतवः ।

यज्ञ इति यज्ञो हि देवानां यज्ञेन हि देवा इव गता

यज्ञेनासुरानपानुदन्त यज्ञेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति यज्ञे

सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं परमं वदन्ति

79.11

उत्तमं साधनं यज्ञ इति डेयित्प्रयक्षते ।

यज्ञः प्रियो हि देवानां ते हि देवा इव गताः ॥ ४४५ ॥

पूर्वानुष्ठितयज्ञेन स्वर्गलोकं प्रपेदिरे ।

ज्योतिष्टोमेन यज्ञेन सर्वकामानिडेतुना ॥ ४४६ ॥

द्विषत्प्रशान्तिकामस्य नित्राः स्युर्द्वेषकारिणः ।

मानसं वै प्राजापत्यं पवित्रं मानसेन मनसा साधु

पश्यति ऋषयः प्रजा असृजन्त मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं

तस्मान्मानसं परमं वदन्ति

79.12

प्राजापत्यपदप्राप्तेः साधनं स्यादुपासनम् ॥ ४४७ ॥

अत एव पवित्रं स्याच्छुद्धिडेतुत्वकारणात् ।

उपसनेन युक्तं यत्तेनैपात्रेण येतसा ॥ ४४८ ॥

साक्षात्करोति योगीशः सम्यग्व्यवहित्वादिकम् ।

अतीतानागतं तस्य योगशास्त्रे प्रपञ्चितम् ॥ ४४९ ॥

अेकाग्रमनसा युक्ता विश्वामित्राद्यः प्रजा ।

बहिः संकल्पमात्रेण सृष्टन्तो मर्षयः ॥ ४५० ॥

न्यास एत्याहुर्मनीषिणो ब्रह्माणाम्

79.13 /1

यो भोक्षतेतुः संन्यास एत्युक्तस्तं मर्षयः ।

छिरण्यगर्भमेवाहुः सुधियः स्मृतिकारिणः ॥ ४५१ ॥

संन्यासाद्ब्रह्मणः स्थानमिति हि स्मर्यते बुधेः ।

तत्प्राप्तेरन्तरङ्गत्वाद्यस्य तद्रूपतोदिता ॥ ४५२ ॥

editor: अन्तरङ्गत्वादिति ; अन्तरङ्गसाधनत्वादित्यर्थः ।

ब्रह्मा विश्वः कतमः स्वयम्भूः प्रजापतिः संवत्सर इति

79.13 /2

स्तोतुं तमेव संन्यासं तत्सम्प्राप्यं प्रपञ्च्यते ।

editor: तत् ; छिरण्यगर्भस्वरूपमित्यर्थः ।

छिरण्यगर्भो विश्वः स्यात्समस्तजगदात्मकः ॥ ४५३ ॥

अतीव सुभद्रपश्च मात्रादिरहितत्वतः ।

स्वयमेव सन्नुत्पन्नः प्रजानां परिपालकः ॥ ४५४ ॥

कालात्मा येतिशब्दस्तु प्रदर्शनपरः स्मृतः ।

एत्यादिसर्वरूपत्वमुन्नेयमिति मन्यताम् ॥ ४५५ ॥

संवत्सरोऽसावादित्यो य एष आदित्ये पुरुषः

स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा

79.14

संवत्सरस्य मालात्म्यं सूत्राङ्गस्य प्रदृश्यते ।

भूस्तस्य प्रकृष्ट न्यासस्य स्तुतयेऽधुन ॥ ४५६ ॥

editor: सूत्रेति ; छिरण्यगर्भावयवस्त्येत्यर्थः ।

योऽयं संवत्सरः कालः सोऽसावादित्य एव हि ।

आदित्यगमनावृत्त्या तस्य सम्पादितत्वतः ॥ ४५७ ॥

आदित्यमण्डले योऽयं पुरुषो वर्तते स य ।

छिरण्यगर्भरूपः स्यान्मण्डलद्वारतो ऽययम् ॥ ४५८ ॥

छिरण्यगर्भः प्राथः स्यात्स ब्रह्म परमं भवेत् ।

तथैव प्रत्यगात्मा स्यादित्यर्थः परिकीर्तितः ॥ ४५९ ॥

याभिरादित्यस्तपति रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षति

पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः प्रजायन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं

भवत्यन्नेन प्राणाः प्राणैर्बलं बलेन तपस्तपसा श्रद्धा

श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा मनीषया मनो मनसा

शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः स्मृत्या स्मार २

स्मारेण विज्ञानं विज्ञानेनात्मानं वेदयति तस्मादन्नं

ददन्सर्वाण्येतानि ददात्यन्नात्प्राणा भवन्ति भूतानां

प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं विज्ञानादानन्दो ब्रह्मयोनिः

79.15

संवत्सरं प्रशस्यैवं सूर्याद्विद्वारतस्ततः ।

समस्तव्यवहाराय मण्डलद्वारतो रवेः ॥ ४६० ॥

उेतुत्वेन स अेवायं ङायनोऽत्र प्रशस्यते ।

editor: स अेवायं संवत्सरः आदित्यमण्डलद्वारा

सर्वव्यवहारउेतुतया स्तूयत षत्यर्थः ।

याभिरुषणस्वरूपाभिरर्कस्तपति रश्मिभिः ॥ ४६१ ॥

ताभिर्भूजलमादाय मेघो भूत्वा प्रवर्षति ।

श्रीऽयाद्विशेषधिर्ज्ञेया पनसाद्विर्वनस्पतिः ॥ ४६२ ॥

श्रीऽयाद्विभिर्भवेद्भोज्यं प्राणास्तूयन्ति भोज्यतः ।

प्राणैर्दृढबलं तेन तपः कृच्छ्राद्विलक्षणम् ॥ ४६३ ॥

तपसा शुद्धचित्तस्य श्रद्धा ब्रह्मात्मवेदने ।

श्रद्धयैकाग्रचित्तस्य शक्तिर्गन्थार्थधारणे ॥ ४६४ ॥

मेधया तत्त्वबुद्ध्यार्या मनीषा स्यान्मनीषया ।

मनोनिरन्तरत्वेन मननं जायते ततः ॥ ४६५ ॥

डोधाद्यवसराभावाच्छन्तिः शान्त्या प्रमानजम् ।

तत्त्वज्ञानाभिधं चित्तं तेन चित्तेन सर्वदा ॥ ४६६ ॥

निद्रादिव्यवधानेऽपि लभते तत्त्वसंस्मृतिम् ।

निद्राधनन्तरोत्थेन स्मरणेन निरन्तरम् ॥ ४६७ ॥

स्माराभ्यं लभते तेन संततज्ञानमश्नुते ।

editor: तेन ; स्मारपदाभिधेयेन निरन्तरस्मरणेन विज्ञानमेतीत्यर्थः

विज्ञानेन परात्मानं सर्वदानुभवत्ययम् ॥ ४६८ ॥

यस्मात्प्राणादिकद्वारा ब्रह्मानुभवतेतुता ।

अन्नस्यातो ददद्ध्यन्नं ददात्येतानि सर्वशः ॥ ४६९ ॥

सर्वप्रदानरूपत्वमन्नदानस्य सम्प्रति ।

विस्पष्टयितुमुक्तोऽर्थः पुनः संक्षिप्य कीर्त्यते ॥ ४७० ॥

अन्नात्प्राणा भवन्तीति वाङ्मनेत्यवगम्यताम् ।

प्राणादियनितज्ञानादानन्दः पर एव सन् ॥ ४७१ ॥

ब्रह्म देवान्तवेद्यं स्याद्योनिः सर्वस्य कारणम् ।

यद्वा वेदस्य योनिः स्यात्तादृगूपः स्वयं भवेत् ॥ ४७२ ॥

स वा शेष पुरुषः पञ्चधा पञ्चात्मा येन सर्वमिदं

प्रोतं पृथिवी यान्तरिक्षं य द्यौश्च

दिशश्चावान्तरदिशाश्च स वै सर्वमिदं जगत्स

सभूतं स भव्यं जिज्ञासकवृम ऋतञ्च रयिष्ठाः

श्रद्धा सत्यो मलस्वान्तमसोपरिष्ठात्

79.16 /1, internet version says पलस्वान् ॥

स्तोतुं संन्यासमेवोक्तं तत्प्राप्तज्ञानसंस्तुतिः ।

संन्यासपूर्वकं ज्ञानं सम्पाद्यति यो नरः ॥ ४७३ ॥

editor: तदिति ; तेन संन्यासेन प्राप्तं तत्त्वज्ञानं यस्य

तस्य नरस्य स्तुतिः कियत इत्यर्थः ।

स एव सर्वरूपः सन् पञ्चात्मा पञ्चधा भवेत् ।

पञ्चविंशतिरूपः स्यादित्यर्थः परिकीर्तितः ॥ ४७४ ॥

शब्दादिपञ्चकं चैव पृथिव्यादिकपञ्चकम् ।

ज्ञानकर्मेन्द्रियाणां द्वे तथा प्राणादिपञ्चकम् ॥ ४७५ ॥

येतावद्भस्तरूपः स्याद्यद्वा पञ्चात्मभिर्युतः ।

पञ्चधा वर्तते तस्य पुराणो परिकीर्तितम् ॥ ४७६ ॥

ભૂતાત્મા ચેન્દ્રિયાત્મા ચ પ્રધાનાત્મા તથા ભવાન્ ।
આત્મા ચ પરમાત્મા ચ ત્યમેકઃ પગ્ચધા સ્થિતઃ ॥ ૪૭૭ ॥

editor: ઇત્યુક્તમિત્યર્થઃ ।
યેન બ્રહ્મસ્વરૂપેણ નરેણ સકલં જગત્ ।
પ્રોતં પ્રકર્ષતઃ સ્યૂતં સૂત્રે મણિગણા ઇવ ॥ ૪૭૮ ॥

પૃથિવીત્યાદિના સર્વં તદેવ સ્ફુટમુચ્યતે ।
વ્યાપી સ એવ સકલે વર્તમાનમિદં જગત્ ॥ ૪૭૯ ॥

તત્ત્વવિદ્યાતિરેકેણ તત્ત્વદૃષ્ટ્યા જગન્ન હિ ।
અતીતં ચ સ એવેસં ભવ્યં ભાવિ જગચ્ચ સઃ ॥ ૪૮૦ ॥

દૃશ્યતે દેહરૂપોડયં જગદ્રૂપો ન હીતિ ચેત્ ।
જિજ્ઞાસયા વિચારેણ સર્વાત્મત્વેન નિશ્ચિતઃ ॥ ૪૮૧ ॥

ઋતં પ્રામાણિકં જ્ઞાનં જાતઃ સર્વાત્મકસ્તતઃ ।
editor: તતઃ ; જ્ઞાનેનેત્યર્થઃ ।
પૂર્વક્ષેષ્વપાસ્તેષુ જિજ્ઞાસાસમયે પુનઃ ॥ ૪૮૨ ॥

સિદ્ધાન્તજ્ઞાનતો જાતઃ સર્વાત્મા તત્ત્વવિન્નરઃ ।
રચિર્ગુરૂપદેશાખ્યં ધનં તત્રૈવ તિષ્ઠતિ ॥ ૪૮૩ ॥

ન તૂપદેશશૂન્યાનાં તત્ ક્વચિત્પ્રતિભાસતે ।
ઈદૃકસ્વરૂપજ્ઞાનસ્ય શ્રદ્ધાલભ્યત્વતઃ પુમાન્ ॥ ૪૮૪ ॥

શ્રદ્ધૈવ સત્યબ્રહ્માત્મા સ્વપ્રકાશોડત એવ સઃ ।
અજ્ઞાનેન વિચુક્તત્વાત્તદુપર્યપિ વર્તતે ॥ ૪૮૫ ॥

જ્ઞાત્વા તમેવં મનસા હૃદા ચ ભૂયો ન મૃત્યુમુપયાહિ
વિદ્ધાન્

79.16 /2

ન્યાસપૂર્વજ્ઞાનવન્તં શ્રુત્વાહ જ્ઞાનસત્કલમ્ ।
આરુણે ત્વં તમાત્માનં મનસા હૃદયાત્મના ॥ ૪૮૬ ॥

હૃદા નિયમિતત્વેન હૃદેતિ પરિકીર્ત્યતે ।

editor: હૃદા ; હૃત્પન્નેનેત્યર્થઃ ।
એવમુક્તપ્રકારેણ સંન્યાસોત્તમહેતુતઃ ॥ ૪૮૭ ॥

ज्ञात्वा विद्वाञ्छानयुक्तः पुनर्मृत्युं न याप्युहि ।
वर्तमानशरीरे च ज्ञानिनः पश्चिते सति ॥ ४८८ ॥

जन्मात्मावात्युनर्मृत्युर्नास्तीत्यर्थः प्रकीर्तितः ।
तस्मान्नासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः

79.16 /3

अहु प्रशस्तं संन्यासमुपसंहरतेऽधुना ॥ ४८९ ॥

न्यासो यतोऽन्तरङ्गं स्यात्साधनं तत्त्ववेदने ।
तस्मात्सत्यादितपसां न्यासं सन्तोऽधिकं जगुः ॥ ४९० ॥

वसुराण्यो विभूरसि प्राणो त्वमसि सन्याता अहमन् त्वमसि
विश्वसृतेजोदास्त्वमस्यग्रेरसि वर्योदास्त्वमसि सूर्यस्य
धुभ्रोदास्त्वमसि चन्द्रमस उपयामगृहीतोऽसि अहमणो त्वा
महसे

79.17

न्यासोर्ध्वं प्राणवेनात्मसमाधिर्यो विधीयते ।
तस्मिन् विघ्ननिवृत्त्यर्थं प्राडान्तर्थाभिस्तुतिम् ॥ ४९१ ॥

editor: आत्मेति ; आत्मनि समाधिरित्यर्थः ।
अनुग्रहाय मे अहमन्नन्तर्यामिञ्चगत्पते ।
वस्तुतत्त्वोपदेष्टासि वसुराण्यो विभूरसि ॥ ४९२ ॥

विविधं जायमानोऽसि विराडादिकरूपतः ।
प्राणो वाय्वात्मके ज्ञुवे त्वं संयोजयितासि च ॥ ४९३ ॥

विश्वसृजसकलव्यापी त्वमस्यग्रेः प्रकाशः ।
धुलोऽवर्तिसूर्यस्य वर्योदास्त्वं प्रकाशः ॥ ४९४ ॥

तथा चन्द्रमसोऽसि त्वं प्रकाशद्रविणप्रदः ।
editor: प्रकाशेति ; प्रकाशरूपधनप्रद इत्यर्थः ।
उपयामगृहीतोऽसि सोमः सन्यागभूमिषु ॥ ४९५ ॥
पृथ्वी वा उपयामोऽयं श्रुतिसंकीर्तितत्वतः ।
गृहीतः सोमरूपः सन्मृदारुमयपात्रतः ॥ ४९६ ॥

editor: श्रुतीति ; - उपयामगृहीतोऽसीत्याहेयं वा उपयामः

(તૈત્તિરીયસંહિતા ૬-૫-૮) ઇત્યુક્ત ઇત્યર્થઃ । તમેવ સ્પષ્ટયતિ

ત્વામેવં સર્વકર્તારં મહસે બ્રહ્મણે ભયે ।
બ્રહ્માભિવ્યક્તયે દેવં સંસેવે પરમેશ્વરમ્ ॥ ૪૯૭ ॥

ઓમિત્યાત્માનં યુઞ્જીત

79.18 /1

ઈશસ્તુત્યા ગતાઘસ્ય સમાધિસ્તુ વિધીયતે ।
ત્રિમાત્રં કીર્તયંસ્તારં સર્વવેદાન્તનિશ્ચિતમ્ ॥ ૪૯૮ ॥

સમાદધ્યાત્પરાત્માનં સ્વરૂપત્વેન ચેતસિ ।
editor: અન્તર્યામિસ્તુત્યા પરિહૃતવિઘ્નસ્ય સંન્યાસિન ઇત્યર્થઃ ।
નિશ્ચિતં ; પરમાત્માનમિત્યન્વયઃ ।

એતદ્વૈ મહોપનિષદં દેવાનાં ગુહ્યં

79.18 /2

સમાધિસાધનં તારં સંસ્તૌતિ સકલોત્તમમ્ ॥ ૪૯૯ ॥

તારસ્વરૂપમેવેદં મહોપનિષદુચ્યતે ।
યસ્યોપનિષદો વન્દ્યો ભવન્તિ પ્રતિપાદિકાઃ ॥ ૫૦૦ ॥

મહોપનિષદેતસ્થાત્સર્વે વેદા ઇતિ શ્રુતેઃ ।
દેવાનાં વાસવદીનાં ગુહ્યાં ગોપ્યમિદં ભવેત્ ॥ ૫૦૧ ॥

શમાદિવર્જિતો યઃ સ્યાત્તસ્મૈ નોપદિશન્તિ તે ।
ય એવં વેદ બ્રહ્મણો મહિમાનમાપ્નોતિ તસ્માદ્ બ્રહ્મણો
મહિમાનમ્

79.18 /3

એતત્સમાધિજન્યસ્ય જ્ઞાનસ્ય ફલમુચ્યતે ॥ ૫૦૨ ॥

સંન્યાસાનન્તરં યસ્તુ પ્રણવેન પરાત્મનઃ ।
સમાધિમાચરન્નેવં મહાવાક્યોક્તરીતિતઃ ॥ ૫૦૩ ॥

બ્રહ્મતત્ત્વં વિજાનાતિ સોઽપરિચ્છન્નવસ્તુનઃ ।
મહિમાનમવાપ્નોતિ તત્ત્વવિજ્ઞાનતો હ્યયમ્ ॥ ૫૦૪ ॥

જીવત્વભ્રમનાશેન બ્રહ્મતાવિર્ભવે સતિ ।

शुवन्मुक्तो भवेद्विद्वानित्यस्यार्थः प्रकीर्तितः ॥ ५०५ ॥

प्रारब्धस्य क्षये भोगाच्छरीरे पतिते सति ।

तस्माज्ज्ञानादविद्याया लेशेनापि विवर्जितम् ॥ ५०६ ॥

मुष्यं यद्ब्रह्म तस्यैव मडिमानं समश्नुते ।

विदेहमुक्तो भवतीत्यस्यार्थः परिकीर्तितः ॥ ५०७ ॥

धृत्युपनिषत् ॥

संन्यासपूर्विकां विद्यामुपसंहरतेऽधुना ।

धृत्येवं कथिता विद्या भवत्युपनिषन्मता ॥ ५०८ ॥

रहस्यविद्या भवतीत्येवमर्थः प्रकीर्तितः ।

धृति त्रिषष्टितमोऽनुवाकः

ज्ञानान्तरङ्गहेतुत्वाच्चास्यैवोक्तरीतितः ॥ ५०९ ॥

स भवे युक्तो जिज्ञासोर्न तु कर्मैति कीर्तितम् ।

तर्हि साक्षात्कृतौ कर्म क्षिप्रतामिति शङ्कते ॥ ५१० ॥

तस्यङ्गुपरिहाराय यागुरुपत्वमुच्यते ।

लौकिकव्यवहाराणां सर्वेषां तत्त्ववेदिनः ॥ ५११ ॥

यागाधिकारशङ्कास्ति न हि यागस्य विधेते ।

अतोऽग्निमानुवाकस्य पूर्वभोगेण योगिनः ॥ ५१२ ॥

यागद्रव्यस्तयाङ्गानि पठ्यन्ते सकलान्यपि ।

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी

शरीरमिधमुरो वेदिलोमानि बर्हिर्वेदः शिष्या लृष्टयं यूपः

काम आजयं मन्थुः पशुस्तपो । आग्निर्दमः शमयिता दानं

दक्षिणा वाग्धोता प्राण उद्गाता यक्ष्मुरध्वर्युर्मनो ब्रह्मा

श्रोत्रमग्नीत्

80.1 / 1

तस्य संन्यासिनो ब्रह्म साक्षात्कृतवतः सतः ॥ ५१३ ॥

शुवन्मुक्तस्य यो यज्ञस्तस्यात्मा साक्षिलक्षणः ।

स भवे यजमानः स्यात्तत्स्वामित्येव हेतुना ॥ ५१४ ॥

श्रद्धाभ्या यित्तवृत्तिर्या सा पत्नीत्यादि योजयताम् ।

यो दमाभ्यः शमयिता सर्वाशोपशमावडः ॥ ५१५ ॥

चित्तवृत्तिविशेषोऽस्ति स भवेदत्र दक्षिणा ।

editor: सर्वेति ; सर्वेन्द्रियोपशमकारीत्यर्थः ।

ओत्रादिकस्वरूपत्वं वागादीनां विचिन्त्यताम् ॥ ५१६ ॥

यावद्भ्रियते सा दीक्षा यदभ्राति

तद्भ्रिविर्यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते तदुपसदो

यत्सञ्चरत्युपविशत्युत्तिष्ठते य स प्रवर्ग्यो यन्मुपं

तदाडवनीयो या व्यालृतिरुडुतिर्यदस्य विज्ञानं तज्जुडोति

यत्सायं प्रातरत्ति तत्समिधं यत्प्रातर्मध्यन्दिनं ५ सायं

य तानि सवनानि

80.1 /2

ज्योतिष्टोमाङ्गभूता या द्विया तद्रूपतोऽर्थ्यते ।

योगिनो व्यवहारस्य त्वनुवाङ्गान्यभागतः ॥ ५१७ ॥

editor: द्वितीयभागभवतारयति—ज्योतिष्टोमेति ।

अन्येति ; द्वितीयभोगेनत्वित्यर्थः ।

भोजनाकरणेनैव यावत्क्षुद्धार्तेऽमुना ।

सा दीक्षासंज्ञासंस्कारो धृतिरित्यवगम्यताम् ॥ ५१८ ॥

डविरादिकरूपत्वं भोजनादेर्विबुध्यताम् ।

ये अडोरान्ने ते दर्शपूर्णमासौ

येऽर्धमासाश्च मासाश्च ते यातुर्मास्थानि य ऋतवस्ते

पशुबन्धा ये संवत्सराश्च परिवत्सराश्च तेऽडर्गणाः

सर्ववेदसं वा अेतत्सत्रं यन्मरणं तदवभृथः

80.1 /3

अथो तृतीयभोगेन ज्वन्मुक्तस्य योगिनः ॥ ५१९ ॥

तत्तत्कावविशेषेण तत्तद्वागात्मतोऽर्थ्यते ।

editor: तृतीयभागभवतारयति—अथो षति ।

अत्र संवत्सराश्चेति श्रूयमाणं ययोगतः ॥ ५२० ॥

संवत्सराश्चेत्येताभ्यां यकाराभ्यां श्रुताविड ।

स्याद्विदावत्सरादीनां त्रयाणां य समुच्ययः ॥ ५२१ ॥

प्रभवान्दिषु यैकैकं पञ्चकं युगशब्दितम् ।

संवत्सरादिसंज्ञेयं क्मात्तस्मिन्मन्युगे भवेत् ॥ परर ॥

editor: तद्भुक्तं कालनिर्णये—

-यान्द्राणां भ्रमवादीनां पञ्चके पञ्चके युगे ।

सम्परीदान्विदित्येतच्छब्दपूर्वास्तु वत्सराः ॥

- षति ।

ये द्विरात्रातिरात्राद्यास्त एवाडर्गाणा मताः ।

सर्वस्वदक्षिणाकं स्यात्सर्ववेदसशब्दतम् ॥ पर३ ॥

अडोरात्रादिकालेन समस्तेनोपलक्षितम् ।

यदायुर्योगिनस्तस्मादत्रैतच्छब्दकीर्तितम् ॥ पर४ ॥

आयुस्तदक्षिणोपेतं सत्रमित्यर्थं षरितः ।

अेतद्वै जराभयमग्निडोत्रं सत्रं य एवं विद्वानुदगयने

प्रमीयते

देवानामेव मडिमानं गत्वादित्यस्य सायुज्यं गच्छत्यथ यो

दक्षिणो प्रमीयते पितृणामेव मडिमानं गत्वा यन्द्रमसः

सायुज्यं गच्छत्येतौ वै सूर्यायन्द्रमसोर्मडिमानौ ब्राह्मणो

विद्वानभिजयति तस्माद् ब्राह्मणो मडिमानमित्युपनिषत्

80.1 /3

यतुर्थभागैतस्य सर्वयज्ञात्मकं मुनिम् ॥ पर५ ॥

उपासीनस्य मर्तस्य क्ममुक्तिरुदीर्यते ।

editor: अनुवाकान्त्यभागमवतारयति—यतुर्थेति ।

योगीश्वरस्य यरितं यज्जराभरणवाधि ॥ पर६ ॥

तद्वेदोक्तोऽग्निडोत्रादिसत्रान्ताभिलकर्म षि ।

षत्युपासनशीलः सन् मृतः स्यादुत्तरायणो ॥ पर७ ॥

स देवातानामैश्वर्यं सम्प्राप्य तदनन्तरम् ।

भावनातारतम्येन रवेस्तादात्म्यमश्नुते ॥ पर८ ॥

अथोपासनशीलो यो म्रियते दक्षिणायने ।

सोऽग्निष्वात्तादिकैश्वर्यं प्राप्यैतीन्दुसंरुपताम् ॥ पर९ ॥

editor: अतीति ; षन्दुसायुज्यमेतीत्यर्थः ।

मडिमानावनुभवन्नेतावादित्यसोमयोः ।

વિદ્વાન્હિરણ્યગર્ભ ચ તલ્લોકસ્થોપદેશતહ્ ॥ ૫૩૦ ॥

editor: તલ્લોકસ્થેતિ ; તલ્લોકવાસિનાભુપદેશત ઇત્યર્થઃ ।

તત્સાક્ષાત્કૃતિરૂપં ચ જયં પ્રાપ્નોત્યયં દ્વિજઃ ।

editor: તદિતિ ; હિરણ્યગર્ભસાક્ષાત્કારૂપમિત્યર્થઃ ।

તત્સાક્ષાત્કારતો વિપ્રસ્તલ્લોકસ્થવપુઃક્ષયાત્ ॥ ૫૩૧ ॥

તલ્લોકં પ્રાપ્ય તત્રાસ્ય મહિમાનં સમશ્રુતે ।

editor: શરીરપાતાદૂર્ધ્વમિતિ શેષઃ । તલ્લોકમ્ ;

હિરણ્યગર્ભલોકમિત્યર્થઃ ।

અસ્ય ; હિરણ્યગર્ભસ્યૈશ્વર્યમ્ ।

તત્રોત્પન્નાત્પરેશસ્ય સાક્ષાત્કારાત્સ ચ દ્વિજઃ ॥ ૫૩૨ ॥

તલ્લોકનાશાદૂર્ધ્વં ચત્સત્યજ્ઞાનાદિલક્ષનમ્ ।

બ્રહ્મ તસ્ય મહત્વાખ્યં મહિમાનં સમશ્રુતે ॥ ૫૩૩ ॥

ઇતીત્યનેન વિદ્યાયાસ્તદ્ગ્રન્થસ્યોપસંહૃતિહ્ ।

editor: તદ્ગ્રન્થસ્યેતિ ; તત્પ્રતિપાદકગ્રન્થસ્યેત્યર્થઃ ।

તૈત્તિરીયેઽસ્તિ પુવિદ્યા તસ્યૈવમિતિ વાક્યતઃ ॥ ૫૩૪ ॥

પુરુષો વેતિ વાક્યેન શાખાયાં તાણ્ડિનામપિ ।

ભેદકસ્યોપલભ્નેન સ્વવોભિન્નૈવ યુજ્યતે ॥ ૫૩૫ ॥

પુંચજ્ઞયોસ્તાણ્ડિનાં હિ સામાનાધિકરણ્યગીઃ ।

ન તથા તૈત્તિરીયે સ્યાત્તત્ર ષષ્ઠયોઃ શ્રુતત્વતઃ ॥ ૫૩૬ ॥

સામાનાધિકરણ્યે ચ ષષ્ઠયોર્વ્યાહતિરેવ હિ ।

વિદુષો યજમાનત્વં યજ્ઞત્વં હિ વિરુદ્ધ્યતે ॥ ૫૩૭ ॥

editor: વિદુષો યો યજ્ઞસ્તસ્ય યજ્ઞસ્યાત્મેતિ વ્યધિકરણે ષષ્ઠયૌ ।

અન્યથા

વિદ્વાનેવ યજ્ઞઃ ; સ એવ યજમાન ઇતિ વ્યાહતિઃ સ્યાત્ ।

તાણ્ડિશાખાયાં

તુ - પુરુષો વા વ યજ્ઞઃ - ઇતિ સામાનાધિકરણ્યમ્ ।

અતો ભેદકોપલભ્નાદ્ભેદ ઇત્યર્થઃ ।

યદાત્મજયમાનાદિ શ્રુતં તત્તાણ્ડિનાં ન હિ

આયુષસ્ત્રિવિધસ્યાપિ સવનત્રયરૂપતા ॥ ૫૩૮ ॥

धत्वादि ताण्डिनां यत्तु न छि त्तैत्तिरीयके ।
मरण्णावभृथत्वादि किञ्चित्साभ्यप्रभाधनात् ॥ ५३६ ॥

विद्ययोर्भेद एवातो न्याय्यो नैव त्वभिन्नता ।
किञ्च नोपससनमिदं तैत्तिरीये प्रकीर्तितम् ॥ ५४० ॥

किं तर्हि ब्रह्मविद्यायाः प्रशंसा परिधीर्त्यते ।
तस्माद्धिद्वैक्ष्यशङ्काया नावकाशोऽस्ति कश्चन ॥ ५४१ ॥

कममुक्तिफलं त्वस्मिन्ननुवाके प्रकीर्तितम् ।
तत्त्वज्ञासेवासंभूतमित्यशेषं य मङ्गलम् ॥ ५४२ ॥

धति यतुःषष्टितमोऽनुवाकः
विद्यारण्यमुक्तिप्रोक्तबृहद्व्याख्यानसारतः ।
पुरुषोत्तमतीर्थेन ग्रन्थविस्तरभीतितः ॥ ५४३ ॥

याज्ञिक्यां कतिचिन्मन्त्रा व्याख्याताः पद्यरूपतः ।
यथोपयोगमेवात्र संग्रहेण यथामपि ॥ ५४४ ॥

विद्यारण्यैः समस्तेयं व्याख्याता याज्ञिकी शुभा ।
आरभ्य रुद्रगायत्रीं द्राविडः पाठ आदृतः ।
ततः पूर्वं तु तैः सर्वै तत्तत्पाठाः समादृताः ॥ ५४५ ॥

धति श्रीमत्परमहंसपरिम्राजकार्यश्रीशिवरामानन्दतीर्थशिष्य
श्रीपुरुषोत्तमानन्दतीर्थविरचितं याज्ञिक्युपनिषद्विवरणं समाप्तम् ।

Note

Read यस्मात् in the shloka following verse 195

Read धति ... अनुवाकः for धति ... अध्यायः around
verses 337 till 351

Add धत्यष्टायत्वारिंशोऽनुवाकः just after verse 366

Encoded and proofread by Wim en Esther wkl-evdk at knoware.nl

Yajniki Upanishad encoded by Sunder Hattangadi
as Mahanarayana Upanishad.

According to Sw. Vimalananda, who has translated the Mahanarayana
Upanishad (Ramakrishna Math publ.), it is also known as
Yajniki Upanishad on the ground that Yajnatma Narayana is

considered to be the seer of this part of the Veda¹¹
(Krishna Yajurveda). This upanishad forms the tenth (last)
prapathakas (Sayana's term), or prasna (Bhattabhaskara's term) of the
Taittiriya Aranyaka. It is also called 'khila' (supplementary) as it
deals with many rituals in daily use. There is a 'dravidapatha' and
'andhrapatha' with 64 and 80 chapters resp.!

The text is not the same in many recensions of the upanishads.

The yAj nikyupaniShad with a commentary in the form of kArikas by
shrIpurushottamAnandatIrtha is based

on a single manuscript found in the Adyar Library.

The yAj nikyupaniShad is also known as nArAyaNopaniShad. There is the
mahAnArAyaNopaniShad belonging to the atharvaveda. edited by Col. Jacob,
which has been utilised by Bloomfield in preparing his Vedic Concordance.

The latter is only another version of this yAj nikyupaniShad.

The taittirIyayajurveda is divided into the sa.nhitA and the brAhmaNa
portions. The brAhmaNa has the three prapATHakas for the main brAhmaNa
portion, and then the AraNyaka portion. SAyana divides the AraNyaka into
ten prapATHakas, and the three prapATHakas, 7 to 9 form what is well known
as the taittirIyopaniShad. The next one is accepted as a khila
(supplement) and that is the yAj nikyupaniShad. BhaTTabhAskara takes the
whole of the TaittirIyopaniShad as a single prashna, and there is also a
slight difference in him from the arrangement of the prashnas found in
sAyaNa. Otherwise the texts are the same.'

Yajnikyupanishad Vivarana, commentary

pdf was typeset on December 17, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

